

ACTA DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA DEL PLE DE L'AJUNTAMENT

Mislata, 28 d'abril de 2016

Hora: 20:00 hores

Per a procedir a la celebració de la sessió ordinària, degudament convocada, es reunixen en sessió pública, presidida pel Sr. alcalde, CARLOS FERNÁNDEZ BIELSA, els regidors i les regidores:

- SRA. MARÍA LUISA MARTÍNEZ MORA
- SR. JOSÉ LUIS GARCÍA GARCÍA
- SR. ALFREDO CATALÁ MARTÍNEZ
- SRA. JOSEFA LUJÁN MARTÍNEZ
- SRA. CARMEN LAPEÑA BUENO
- SR. JOSÉ FRANCISCO HERRERO MONZÓ
- SRA. TERESA PEÑARRUBIA GIL
- SR. ANTONIO ARENAS ALMENAR
- SRA. ANA MARÍA JULIÁN RUIZ
- SR. JOAQUÍN MORENO PORCAL
- SRA. MARÍA CARMEN TARÍN DARROCHA
- SR. JAVIER SANTÉS ALPUENTE
- SRA. DOLORES HORTELANO RAMON
- SR. JAIME LÓPEZ BRONCHUD
- SR. ANTONIO SANCHIS NAVARRO
- SRA. JOSEFINA SAIZ GÓMEZ
- SR. ALEJANDRO MARTÍNEZ MONTORO
- SR. FERNANDO GANDIA ESCORIHUELA
- SR. JAVIER GIL I MARÍN
- SR. JOSÉ MARÍA GONZÁLEZ MURGUI

Excusa la no assistència la Sra. Luján Martínez.

Assistits pel Sr. Luis Ramia de Cap Salvatella com a secretari de la Corporació. Assistix la interventora, Sra. Carmen Ribera Barelles.

El Sr. alcalde sol·licita un minut de silenci per les víctimes de la violència de gènere hagudes durant l'últim mes.

1. APROVACIÓ DE L'ESBERRANY DE L'ACTA DE LA SESSIÓ CELEBRADA PEL PLE DE L'AJUNTAMENT EL DIA 25 DE FEBRER DE 2016

De conformitat amb allò que disposa l'article 91.1 del vigent Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Entitats Locals, se sotmet per la Presidència a consideració de la Corporació l'esborrany de l'acta de la sessió celebrada pel Ple de l'Ajuntament el dia 25 de febrer de 2016, que ha sigut remesa als portaveus dels grups polítics, conforme disposa l'article 80.2 de l'esmentat text legal.

Pren la paraula el portaveu del Grup Popular, Sr. López Sr. López Bronchud, i diu que li ha sorprès que no s'arregue en l'acta que la seua intervenció en el punt tretze de l'orde del dia s'inicia després d'un problema d'aücs del públic i de l'abandó d'un regidor del saló de plens, ja que el que va ocórrer va ser que l'alcalde va ordenar silenci als que es manifestaven al crit de "tauromàquia abolicció", i posteriorment li va donar el torn de paraula, que ell va iniciar invitant que esta qüestió es quedara fora del Ple, i referint-se a una expressió dirigida per un regidor del Grup PSOE a un regidor que està abandonant la sala.

El Sr. alcalde dóna la paraula al Sr. secretari, com a fedatari públic d'este Ajuntament i per ser qui redacta les actes, perquè, diu, l'equip de govern no ho fa.

El Sr. secretari diu que estos incidents s'arreguen de forma resumida i no es posen totes les paraules que es diuen en el Ple, però en l'acta sí que consta que el portaveu del Grup Compromís per Mislata pregunta si es retira l'esmena i que, al no rebre resposta, abandona el saló de sessions.

Prosegueix dient que és la Corporació la que aprova l'acta, i si decidixen modificar-la, la dita modificació se sotmetria a votació, i s'inclouria si fóra aprovada. Afig que en l'esborrany d'esta acta s'ha arregat l'essencial del que va ocórrer en la sessió.

El Sr. López Bronchud diu que davant dels fets que s'havien produït estaven d'acord el Sr. alcalde i ell que no eren formes per a un Ple, i el Sr. Fernández Bielsa va expressar en aquell moment que no calia donar més pista al tema, i compartix esta opinió, però considera que s'hauria d'haver arregat el succés, si no totes les declaracions, sí almenys la petició que va fer en nom del seu grup que estes situacions no es repetiren.

El Sr. secretari diu que estes situacions s'arreguen de forma discreta pel propi bé de tots, i que llevat que algú vullga incidir que s'arregue una expressió desagradable, no es fan constar en l'acta. Repetix que si volen proposar que s'introduísca alguna qüestió ho poden fer i sotmetre-ho a votació del Ple.

El Sr. López Bronchud diu que no té cap interés que s'arregue una expressió com la que es va sentir en este Ple, però sí li agradaria que s'exposara que l'alcalde i el portaveu del Grup Popular coincidien que hi havia formes que no havien d'usar-se, inclús encara que no s'explique la relació de fets.

El Sr. alcalde diu que si no s'explica no té molta coherència que es pose si estan d'acord amb la qüestió. Afig que el Sr. secretari ha sigut clar en les seues apreciacions respecte de l'acta.

Pren la paraula el portaveu del Grup Compromís per Mislata, Sr. Gil i Marín, i diu que, tenint en compte que l'acta arreplega textualment tot el que es diu al llarg del Ple, entén que eixa part hauria de quedar inclosa.

El Sr. alcalde diu que es tracta de qüestionar novament la redacció d'una acta que l'única cosa que ha de fer realment és arreplegar els acords.

El Sr. Gil i Marín diu que es podria generar un mal precedent, perquè si no s'inclou esta part en l'acta caldrà preguntar-se què serà el pròxim que s'excloga. Entén que tot el que es diu ha de quedar arreplegat en l'acta, com ha succeït fins la data.

El Sr. secretari diu que ell no fa la transcripció, sinó una funcionària que escolta tota la sessió i fa una transcripció quasi literal. Afig que com a secretari la repassa i corregix, i pot posar o llevar alguna cosa, però està arreplegat el que va dir el Sr. López Bronchud, i les coses que passen són més difícils d'arreplegar. D'altra banda, afig, tenen les gravacions si vol utilitzar-les. Repetix que les actes les aproven la Corporació i poden plantejar qualsevol correcció a ella, que ha de ser concreta i sotmetre's a votació. Açò, diu, no ha d'originar més debat, i si no s'inclou quedarà reflectit en el punt d'aprovació de l'acta d'esta sessió.

El Sr. alcalde afirma que el secretari ha sigut meridianament clar respecte a este tema, i és la forma de procedir d'este Ajuntament des de la democràcia. Afig que el Sr. secretari ha estat amb diferents corporacions i ha redactat múltiples actes, i mai ningú ha posat en dubte la forma de redactar-les, per la qual cosa, si els pareix, es passarà a la votació.

Sotmesa a votació l'aprovació de l'acta de la sessió celebrada pel Ple de l'Ajuntament el dia 25 de febrer de 2016, s'aprova per catorze vots a favor (Grup PSOE i Grup Ciudadanos-Mislata), cinc vots en contra (Grup Popular) i una abstenció (Grup Compromís per Mislata).

2. ADHESIÓ A LA INICIATIVA EUROPEA DEL PACTE DE LES ALCALDIES PER AL CLIMA I L'ENERGIA

Es dóna compte del dictamen de la comissió informativa i de control d'Interior i Benestar Social, favorable a l'adhesió a la iniciativa europea del Pacte de les Alcaldies per al Clima i l'Energia.

Pren la paraula el portaveu del Grup Ciudadanos-Mislata i diu que este pacte dels alcaldes ha introduït una novetat institucional en el panorama polític europeu, fomentant que els líders locals recolzen voluntàriament la implementació de les metes adoptades per la Unió Europea. En este sentit, diu, centenars d'alcaldes de tot Europa van acudir al Parlament Europeu el

passat 15 d'octubre per al llançament del nou pacte dels alcaldes pel clima i l'energia, a menys de dos mesos de la celebració de la cima internacional del canvi climàtic a París.

Prossegueix dient que des de l'any 2009 unes sis mil cinc-centes autoritats locals s'han compromés a aconseguir l'objectiu de reducció del CO2 per a l'any 2010, i en el cas d'Espanya, més de mil tres-cents municipis han firmat el seu compromís, i és el segon país en què més ciutats s'han adherit, després d'Alemanya.

Explica que, com a part del nou Pacte dels Alcaldes, les ciutats es comprometen a recolzar l'acció d'aplicar els nous objectius de la Unió Europea per a l'any 2030 i a adoptar un enfocament conjunt per a abordar l'adaptació al canvi climàtic i l'extensió de la iniciativa a un àmbit més global.

Continua dient que l'estiu passat la Comissió Europea va posar en marxa el procés de consulta de les regions per a arreplegar els distints punts de vista de les ciutats sobre les possibilitats i orientacions d'un nou pacte dels alcaldes. La resposta va ser unànime, el 97% va demanar un nou objectiu més enllà del 2020, i la majoria també va aprovar els objectius mínims per al 2030, que són tres: la reducció del 40% del CO2, l'augment del 27% en l'eficiència energètica i les energies renovables, i el suport de la integració i de la mitigació i adaptació al canvi climàtic davall el paraigua comú.

Afirma que donar resposta a la urgència climàtica també pot convertir-se en una oportunitat per al desenrotllament local, la creació d'ocupació i l'emergència d'un nou model de societat, tal com va dir l'alcalde de Gant, la ciutat de la qual planteja reduir un 50% de les seues emissions de CO per al 2030.

Considera que açò és un exemple que s'ha de seguir i que, donats els documents que tenim sobre la taula i allò que s'ha explicat en les comissions en relació amb l'adhesió del Pacte d'Alcaldes, el vot del seu grup serà positiu.

Pren la paraula el portaveu del Grup Compromís per Mislata, Sr. Gil i Marín, i diu que el canvi climàtic és quelcom que hauria de preocupar i ocupar a tots, a pesar que hi ha un cert escepticisme en alguns sectors, sobretot en aquells que estan impulsats per les grans empreses de l'oligopoli energètic, que en el seu afany de continuar fent negoci, sobretot amb les energies renovables, no se situen en la realitat que eixos impactes del canvi climàtic ja s'estan fent notar en el planeta.

Afirma que totes les administracions han de posar el seu granet d'arena, més quan, segons les dades que es disposa, més del huitanta per cent de les emissions les realitzen els municipis, i estan obligats a adoptar mesures per a revertir este procés.

Per això, diu, donada l'argumentació i els objectius que es plantegen en este Pacte, Compromís per Mislata votarà a favor de la proposta.

Per part del Grup Popular pren la paraula el Sr. Gandia Escorihuela, i diu que la iniciativa que es porta a debat tracta d'un Pacte que naix a l'octubre de 2015 a la Unió Europea, que té per objecte complir els acords adoptats l'any 2030, la qual cosa ha sigut proclamat pel Comissari Miguel Arias Cañete com la iniciativa urbana més gran del món en matèria de clima i energia.

Explica que el Pacte dels Alcaldes per al Clima i l'Energia agrupa a milers d'autoritats locals i regionals, amb el compromís voluntari d'aplicar als seus territoris els objectius climàtics i energètics de la Unió Europea, i els firmants prometen reduir les emissions de CO2 en, almenys, un 40% d'ací fins al 2030, i adoptar un enfocament integral per a abordar l'atenuació del canvi climàtic i l'adaptació a este.

Prossegueix dient que el dit Pacte naix de la fusió de dos acords anteriors: el de l'any 2008, en què es va aprovar un paquet de mesures sobre clima i energia sostenible que els firmants havien de complir abans de l'any 2020, i el de 2014, per mitjà del qual s'invitava a les ciutats a assumir compromisos polítics i a prendre mesures per a anticipar-se als efectes inevitables del canvi climàtic. Les ciutats firmants del pacte, indica, es comprometen a reduir un 40% els gasos d'efecte d'hivernacle i a actuar-hi conjuntament.

Per a arribar a este objectiu, diu, Mislata es compromet amb el Comissionat a preparar l'anomenat "inventari d'emissions de referència", que no és més que el càlcul de l'emissió de CO2 emesa com resultat del consum d'energia durant un any. Per mitjà d'este inventari, explica, s'aconsegueix descobrir què produeix major volum d'este gas en la ciutat i permet prendre mesures per a reduir esta emissió. Així mateix, s'haurà de dur a terme un Pla d'Acció per a l'Energia Sostenible, el cridat PAES, de dos anys de duració, en què s'indicarà per mitjà de documentació els avanços aconseguits amb este Pacte.

Mislata, assenyala, obtindria a canvi de l'adhesió a este Pacte, entre altres coses, el ser pioners en la matèria i crear una dinàmica relativa a la reducció del CO2. Per això, el Partit Popular de Mislata considera que la conseqüència més directa i important és la millora considerable en la qualitat de vida.

En relació al finançament del Pacte, diu que Mislata comptaria amb les ajudes dels fons estructurals, del fons de cohesió i del fons europeu de desenrotllament nacional.

Finalitza anunciant que, en vista dels beneficis que recaurien en este municipi amb l'adhesió al Pacte d'Alcaldies per al Clima i l'Energia, el seu grup votarà a favor.

Pren la paraula la portaveu del Grup PSOE, Sra. Martínez Mora, i diu que la terra no és una herència dels nostres pares, sinó un préstec dels nostres fills, frase que podria iniciar i finalitzar el debat d'esta adhesió, en què

tots els grups estan d'acord.

Explica que este Pacte a què l'Ajuntament de Mislata s'adherirà, i que molts coneixien com el Pacte 2030, és conseqüència de determinades actuacions per a aconseguir la reducció del CO2 de les distintes maneres en què s'origina. Es pretén, diu, que els municipis arriben a ser ciutats ecològiques, que és un concepte que últimament s'escolta sovint, com el desplaçament escolar, ecològic i segur, els barris de baix consum, els edificis energèticament eficients, les ciutats lliures de combustibles fòssils, els panells solars en edificis de nova construcció, i la reducció cada cinc anys d'un 5% d'eixa emissió que s'origina en una ciutat.

Per això, diu, les administracions han d'adquirir el compromís i la gestió del Pacte, s'han de determinar tots els riscos i vulnerabilitats, per a poder establir les bases correctes i les distintes opcions d'actuació, atés que no tots els municipis són iguals, i posteriorment s'hauran d'incrementar les mesures perquè es vaja reduint eixe canvi climàtic i es progresse en un mitjà sostenible.

Manifesta que es tracta de l'accés a una energia segura, sostenible i assequible, i d'un Pacte a llarg termini, difícil i ambiciós, però que es pot aconseguir establint les pautes correctes.

Prossegueix dient que és necessari incentivar i aprofundir en la comunicació i implicar a la ciutadania, ja que no és un tema només de l'Administració, sinó en general de conscienciació de tota la ciutadania. Per posar un exemple, diu, ja s'estan realitzant activitats des de la Regidoria de medi ambient per a celebrar el Dia de l'Arbre en els col·legis, que tindrà com a tema de concurs el canvi climàtic. També a través del projecte "Cregues Mislata", en el que entre diversos col·lectius i ciutadans es fomenta la reducció del CO2, i la resposta de la ciutadania està sent molt positiva.

Finalitza dient que tots els grups estan d'acord amb esta adhesió, que municipis grans i xicotets han de secundar perquè es guanya en qualitat de vida.

En el seu segon torn d'intervenció, el Sr. González Murgui diu que en el text de la postada'Alcaldia es diu que les ciutats han de liderar l'aplicació de polítiques energètiques sostenibles, però realment açò no és així, perquè els que tenen competència en esta política són els governs autonòmics, capaços de legislar, i el govern de la nació.

D'altra banda, diu, també es parla d'accions relacionades amb la promoció de les energies renovables, la qual cosa tampoc és del tot cert, ja que el govern, encara en funcions del Sr. Rajoy, les està penalitzant.

Assenyala que no es parla dels països més contaminants, que són Xina, Estats Units i Rússia, i caldria saber què es fa amb estes grans potències i fins a quin punt es van a involucrar en tota esta temàtica.

Finalitza dient que valora com a gest positiu este document, en el que vol creure, i espera que amb el pas dels anys no quede com un altre brindis al sol.

No es produïxen més intervencions.

Conclòs el debat, el Ple de l'Ajuntament per unanimitat dels seus membres, va adoptar l'acord següent:

El Panell Intergovernamental de Canvi Climàtic ha confirmat que el canvi climàtic és una realitat i que l'ús de l'energia en les activitats humanes és en gran part responsable d'ell.

El desafiament de la crisi climàtica només es pot abordar amb un plantejament global, integrat, a llarg termini i, sobretot, basat en la participació de la ciutadania i els municipis. És per això que s'ha considerat que les ciutats, han de liderar l'aplicació de polítiques energètiques sostenibles i cal recolzar els seus esforços atés que més del 70% de la població mundial viu en municipis responsables del 80% del consum energètic mundial i de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle (GEI).

Conscient de la realitat del canvi climàtic, la Comissió Europea ha llançat la iniciativa denominada PACTE DELS ALCALDES PER AL CLIMA I L'ENERGIA que pretén reunir els Alcaldes de les ciutats europees en una xarxa permanent d'intercanvi d'informació per a l'aplicació de bones pràctiques. Estes actuacions porten en la seua realització uns objectius clars: millorar l'eficiència energètica en l'entorn urbà, aconseguir una reducció de les emissions de CO2 en l'àmbit territorial local i augmentar la resiliència enfront del canvi climàtic.

El PACTE DELS ALCALDES PER AL CLIMA I L'ENERGIA consistix en el compromís de les ciutats signatàries de fer propis els objectius de la Unió Europea per a l'any 2030 i reduir les emissions de CO2 en el seu territori en més del 40% a través de mesures d'eficiència energètica i accions relacionades amb la promoció de les energies renovables i la mobilitat urbana sostenible, treballant al seu torn en la implantació de mesures d'adaptació al canvi climàtic i augment de la resiliència enfront del mateix.

La Diputació Provincial de València, compromesa amb l'objecte de recolzar als ajuntaments en la implantació i desenrotllament del "PACTE DELS ALCALDES PER AL CLIMA I L'ENERGIA" va aprovar en ple del passat 2 de febrer de 2016 l'acord d'associació amb la Direcció General d'Energia de la Comissió Europea, establint-se com a coordinador territorial del pacte dels Alcaldes a la província de València.

Per mitjà d'este acord la Diputació de València va adquirir entre altres, els compromisos d'informar i assessorar als Ajuntaments sobre la iniciativa del Pacte, promoure la seua adhesió i el compliment dels compromisos establits en el mateix, i participar com a Estructura de Suport i Suport per a aquells Ajuntaments adherits que així ho manifesten, representant-los davant

de la Comissió Europea i recolzant-los en la consecució dels compromisos adquirits amb l'adhesió.

Coneixedor de la importància de les accions locals en la mitigació del canvi climàtic com a alcalde del municipi de Mislata, reconec que el nostre compromís exigix:

- Un lideratge polític fort:
- Definir objectes ambiciosos a llarg termini, més enllà dels manaments polítics.
- Una interacció coordinada entre la mitigació i l'adaptació a través de la mobilització de totes les àrees municipals implicades;
 - Un enfocament territorial integral i intersectorial.
 - L'assignació dels recursos humans, tècnics i financers adequats:
- El compromís de totes les parts implicades en els nostres territoris.
- L'apoderament dels ciutadans com a consumidors proactius "prosumers" i participants en un sistema energètic responsable i sensible a la demanda.
 - Accions immediates, mesures flexibles i efectives per a ara i per al futur, "no regressives"
 - La implantació de solucions intel·ligents per a fer front als reptes socials i tècnics de la transició energètica.
 - Revisar periòdicament les nostres accions d'acord amb els controls i les avaluacions dels resultats.

Per tot això, este Ajuntament vol sumar-se al compromís de la Diputació Provincial de València denominat "EL PACTE DE LES ALCALDIES PEL CLIMA I L'ENERGIA" i recolzar esta iniciativa, necessària per a aconseguir la sostenibilitat energètica i l'adaptació al canvi climàtic del nostre municipi. I perquè conste, jo Carlos Fernández Bielsa, alcalde d'esta Corporació, em compromet a:

- Reduir les emissions de CO2 en el nostre territori en almenys un 40 per cent fins a 2030 per mitjà de l'augment d'ia eficiència energètica i un major ús de fonts d'energia renovables.
- Treballar en la promoció de mesures per a l'adaptació al canvi climàtic per mitjà de la creació de plans d'acció en favor de l'energia sostenible i l'augment de la resiliència enfront del canvi climàtic.
- Elaborar un Inventari d'Emissions de Referència i una avaluació de riscos i vulnerabilitats derivats del Canvi Climàtic, com a base per al Pla d'Acció per al Clima i l'Energia Sostenible (PAUS) en el que es resumisquen les accions clau que planegen dur a terme.
- Presentar el Pla d'Acció per al Clima i l'Energia Sostenible en el termini de 2 anys a partir de la firma oficial del pacte dels alcaldes per a la supervisió i verificació del procés.
- Desenrotllat el Pla d'Acció, elaborar un informe bianual per a l'avaluació, control i verificació dels objectius, informant de les fites aconseguits en compliment del Pla.

- Compartir la nostra visió, resultats, experiència i coneixement amb altres autoritats locals i regionals de la Unió Europea.
- Adaptar les estructures del municipi incloent l'assignació de suficients recursos humans per al desenrotllament de les accions necessàries.
- Mobilitzar a la societat civil en el nostre àmbit perquè participe en el desenrotllament del Pla d'Acció.
- Comunicar els presents acords a la Direcció General de l'Energia de la Unió Europea via l'Oficina del Pacte dels Alcaldes i al Servei de medi ambient de la Diputació de València per a fer possible les tasques de suport i coordinació.

Per tot això, l'Ajuntament de Mislata acorda:

Primer: L'adhesió del municipi de Mislata al Pacte dels alcaldes per al clima i l'energia, promogut per la Unió Europea.

Segon: Facultar l'alcalde per a representar l'Ajuntament en la firma del Pacte d'Alcaldes i en qualssevol altres actuacions que requerisca la seua execució.

Tercer: Encomanar a la Diputació Provincial de València l'adopció de totes aquelles mesures que siguin necessàries per a col·laborar amb este Ajuntament en el compliment efectiu del Pacte.

3. ADHESIÓ A LA DECLARACIÓ DE L'ALIANÇA DE CIUTATS PEL DESENROTLLAMENT SOSTENIBLE

Es dóna compte del dictamen de la comissió informativa i de control d'Interior i Benestar Social, favorable a l'adhesió a la declaració de l'Aliança de Ciutats pel Desenvolupament Sostenible.

Pren la paraula el portaveu del Grup Ciudadanos-Mislata, Sr. González Murguì, i afirma que perquè una Agenda de Desenvolupament sostenible siga eficaç es necessiten les aliances entre els governs, el sector privat i la societat civil, tal com es posa de manifest en la proposta d'Alcaldia, i esta aliança inclusiva es construeix sobre la base de principis i valors, una visió compartida i objectius comuns que atorguen prioritat a les persones i al planeta, que són necessaris a nivell mundial, nacional, regional i local.

Prossegueix dient que és necessari adoptar mesures urgents encaminades a mobilitzar, reorientar i aprofitar recursos per a generar transformacions, a fi d'assolir els objectius de desenvolupament sostenible. Explica que es necessiten intervencions a llarg termini, per exemple, la inversió estrangera directa en sectors fonamentals, en particular en països en desenvolupament, com l'energia sostenible, la infraestructura i el transport, així com les tecnologies de la informació i les comunicacions.

Afirma que el sector públic haurà d'establir una orientació clara respecte d'això, reformular-se els marcs d'exàmens i vigilància, així com els

reglaments i l'estructura d'incentius que faciliten eixes inversions a fi d'enfortir el desenrotllament sostenible.

Finalitza dient que la Comunitat Valenciana s'ha adherit o està treballant per esta adhesió, i ara esta tessitura passa als ajuntaments i espera que siguen capaços de portar-la avant.

Pren la paraula el portaveu del Grup Compromís per Mislata, Sr. Gil i Marín, i diu que, veient els continguts i els objectius d'esta Aliança, és difícil no estar-hi d'acord i no pretendre que açò siga una realitat, per la qual cosa espera que no acaben incomplint-se, perquè són objectius que el seu grup compartix i que en molts casos portaven com a projecte de País.

Dóna lectura de part d'estos objectius: posar fi a la pobresa; a la fam; aconseguir una millora en la nutrició; garantir una vida sana i promoure el benestar per a tots i totes les edats; garantir una educació inclusiva, interactiva i de qualitat i promoure oportunitats d'aprenentatge durant tota la vida i per a tots, aconseguir la igualtat entre els gèneres i empoderar totes les dones i les xiquetes; garantir la disponibilitat d'aigua i la seua gestió sostenible; garantir l'accés a una energia assequible, segura i sostenible; promoure el creixement econòmic sostingut i inclusivament; la plena ocupació; construir infraestructures i promoure la industrialització inclusiva i sostenible; fomentar la innovació; reduir la desigualtat en i entre països; aconseguir que les ciutats i els assentaments humans siguen inclusivament, segurs i sostenibles, garantint una producció i un consum sostenible; adoptar mesures urgents per a combatre el canvi climàtic; conservar en forma sostenibles els oceans, els mars i els recursos marins; protegir i promoure un ús sostenible dels ecosistemes terrestres; lluitar contra la desertització i posar fre a la pèrdua de la diversitat biològica; promoure societats pacífiques i inclusives per al desenrotllament sostenible; facilitar l'accés a la justícia per a tots i crear institucions eficaces, responsables i inclusives a tots els nivells; enfortir els mitjans d'execució i revitalitzar l'aliança mundial per al desenrotllament sostenible.

Finalitza dient que són objectius difícils però amb els que no es pot estar en desacord, per la qual cosa recolzaran esta proposta, esperant que d'ací a 2030 siguen una realitat i s'acabe, d'una vegada per sempre, amb este món injust en què cada dia es genera més desigualtat i pobresa.

Per part del Grup Popular pren la paraula el Sr. Gandia Escorihuela, i diu que este punt fa referència a una qüestió de què se sent parlar molt en els últims anys i que requereix una actuació urgent.

Explica que el desenrotllament sostenible resumix la capacitat de complir amb les necessitats actuals sense arribar a comprometre els recursos ni les possibilitats de les generacions futures. A manera d'exemple, diu, seria sostenible la tala d'arbres en un bosc sempre que s'assegurara la seua repoblació i futur creixement, el contrari portaria a una despoblació immediata i una hipoteca del futur més pròxim.

Per això, diu, les polítiques d'acció sostenible indiquen clarament que els recursos no s'han d'utilitzar a un ritme superior al de la seua capacitat de ser regenerats i, al mateix temps, que no s'han d'emetre contaminants més enllà de la capacitat d'absorció que tinga el propi sistema.

Entén que, a Mislata, la primera de les raons, és a dir, l'ús dels recursos, afecta en poc percentatge, perquè poc pot parlar-se de béns naturals, donada la condició urbana, més enllà d'un ús racional de l'aigua i de l'abastiment, i de les ordenances reguladores que sobre l'emissió de gasos i altres substàncies que puga redactar este Ajuntament, i és ací, diu, on el PP de Mislata vol subratllar el valor de l'adhesió que hui es porta a Ple i que compartixen totalment.

Afirma que és necessari contaminar menys, complir els acords internacionals sobre la matèria i adequar-se a les lleis nacionals i europees que per a la sostenibilitat s'han posat de manifest, especialment en les últimes dècades. Urgixen compromisos, continua dient, i accions perquè la ciutat contamine menys, fent bo aquell dita que no és la ciutat més neta quan més s'arreplega, sinó si més no s'embruta.

Continua dient que la gran interacció entre l'home i el sistema natural ha abocat, lamentablement, a problemes mediambientals de primer orde: el sistema productiu, l'ús i abús de l'aigua, la generació de residus domèstics, la capacitat de subministrament energètic i els sistemes de transports són algunes realitats que sí que afectarien de ple a este poble i, precisament per a mantindre el desenrotllament sostenible, el Consell va aprovar l'acord per a la creació de l'aliança de ciutats pel desenrotllament sostenible, que és un projecte encarregat a la Direcció General de Cooperació i Solidaritat que acostarà els objectius de desenrotllament sostenible als distints municipis valencians.

Manifesta que cal difondre, sensibilitzar i educar en la importància de comprometre's amb els objectius del desenrotllament sostenible aprovats per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 25 de setembre de 2015, que van dirigits a resoldre els problemes socials, econòmics i ambientals que afligiran a les ciutats del món en el període 2015-2030 i que van des del fi de la pobresa, la fam 0 i l'aposta per la salut, al benestar, l'educació de qualitat i la igualtat de gènere, a raons ambientals com l'aigua neta i sanejament, l'energia assequible i no contaminant, la indústria, la innovació i la infraestructura en ciutats sostenibles, i la producció i el consum responsable.

D'altra banda, diu, segons han sabut per la premsa, Mislata ja s'ha unit a la dita aliança, i el que porten a Ple tan sols és el pas definitiu per a complir amb un acord que l'Alcalde va presentar als Mitjans de comunicació però del que res sabia l'oposició. És una llàstima, afig, que estant a favor de la proposta, una vegada més perden les formes a l'equip de govern i es boten l'existència dels partits en l'oposició, que només tenen la premsa per a saber què fan i què deixen de fer. A pesar d'això, diu, el Grup Popular votarà a favor, perquè consideren que és una bona aposta per a Mislata i, sobretot, per al futur, però una vegada més han de subratllar el seu poc tarannà a

l'hora de governar la ciutat, obviant que també els grups de l'oposició representen als mislateros.

Per part del Grup PSOE pren la paraula la Sra. Julián Ruiz, i diu que transformar el nostre món és l'objectiu de l'Agenda 2030 per al desenvolupament sostenible, que és un projecte que inicia el seu camí després de deixar arrere els objectius del mil·lenni. Els objectius del desenvolupament sostenible, afig, es convertixen ara en la segona fase d'eix propòsit.

Continua dient que fa falta d'un compromís per a situar la Comunitat Valenciana en el camí correcte per a transformar el nostre món i, encara que pareix un objectiu molt ambiciós per a una població com Mislata, es viu en un món cada vegada més interrelacionat i interdependent, on el global i el local estan directament connectats, i on s'entén que són les persones i els governs municipals els que tenen molt a dir i que fer respecte d'això.

Assenyala que l'Agenda 2030 per al desenvolupament sostenible, aprovada en l'Assemblea General de les Nacions Unides el 25 de setembre del passat any, ha assentat les bases per a una transformació global que condueix de manera inevitable a un model de desenvolupament sostenible a nivell nacional, internacional i local.

Prossegueix dient que, com ha comentat el Sr. Gil i Marín, acabar amb la fam, amb la pobresa, lluitar per a empoderar a les dones i a les xiquetes, i garantir la sostenibilitat del medi ambient, són alguns dels objectius que es proposen en este projecte, que s'emmarquen en cinc eixos principals: el planeta, considerat com a globalitat i sense distincions, les persones, els desitjos de prosperitat i pau, i les aliances. Les persones i les aliances, assenyala, suposaran una peça clau per a qualsevol canvi de gran importància que es vullga escometre, i estes aliances entre les administracions públiques valencianes, el sector privat i la societat civil seran necessàries, però perquè estos objectius no es convertisquen en meres declaracions d'intencions i es visibilitzen com a metes reals serà fonamental territorialitzar les metes d'estos objectius del desenvolupament sostenible, sobretot a partir del paper fonamental que les ciutats a la Comunitat Valenciana han de jugar en les polítiques municipals.

Continua dient que hui es porta al Ple esta proposta perquè estan convençuts que per a poder fer front als reptes que enfronta el món és necessari desenvolupar una sòlida col·laboració entre tots, entre les esferes de govern a nivell local, nacional i internacional, i que es comprometen a complir amb les accions que es requereixen o que siguen necessàries per a poder dur-ho a terme.

Explica que ahir van tindre la sort d'escoltar a València un dels grans pedagogs del segle XXI Francesco Tonucci, en un context en què l'educació comença a canviar, i amb això, diu, no fa referència únicament a canvis legislatius, sinó a canvis reals que estan al carrer, a eixos canvis que fan que un dimecres a la vesprada s'oferisca als mestres de la Comunitat Valenciana

una activitat gratuïta de formació amb la presència de professionals. Afig que el Palau de les Arts estava fins a la bandera de professionals que opinen, amb Tonucci que la Convenció de Drets del Xiquet és inviolable, que és una Declaració que compromet els governs a impartir educació obligatòria i gratuïta per a tots, almenys en l'ensenyança primària, i pregunta com és possible que un dia qualsevol s'ompliga el Palau amb l'únic objectiu que eixa Declaració s'entenga com un dret bàsic, i que en tants anys no hi haja hagut una resposta enfront de nacions o països on els xiquets no tenen accés a este dret.

Mislata, diu, està d'enhorabona, perquè l'objectiu que els ha tocat defensar és el de garantir una educació inclusiva, equitativa i de qualitat, i promoure oportunitats d'aprenentatge durant tota la vida per a tots. Afig que este és l'objectiu que s'ha assignat a este municipi i que plena a tots d'orgull, però açò no es deu a l'atzar, i els consta que altres ciutats l'havien demanat, per ser l'educació la mare de totes les disciplines, perquè és l'educació la primera que promou els canvis reals i la que estableix les bases perquè qualsevol fi s'aconsegueisca, però s'ha triat Mislata perquè és un municipi referent en educació i infància. En este sentit, afig, alguna població s'ha interessat per conèixer com fan els menjadors en període vacacional, com està funcionant la prevenció de l'abandó i l'assetjament escolar en instituts i col·legis, i com s'estableix un òrgan consultiu en la Regidoria d'Infància perquè els xicotets opinen. Afig que és difícil, però cal entendre que els xiquets són el futur, però també són el present i, gràcies a ciutats com esta, que aposta per la infància i per l'educació, els objectius del desenrotllament són viables.

Diu al Sr. Gil i Marín que tots són un poc escèptics, però sí que es pot aconseguir objectius a curt termini. En este sentit, proporciona una sèrie de dades oficials, com que des del 2000 s'ha registrat un enorme progrés en la meta relativa a educació primària universal, que la taxa total de matrícules va aconseguir el 91% en les regions en desenrotllament durant 2015, i que la quantitat de xiquets que no assistixen a l'escola va disminuir quasi a la mitat a nivell mundial. Afig que també s'han registrat augments significatius en les taxes d'alfabetització, i més xiquetes que mai assistixen hui a l'escola.

Assenyala que estos són, sense dubte, èxits notables, però els preocupa que també hi haja dades negatives en llocs en conflicte, com Àsia Occidental o el Nord d'Àfrica, on l'escolarització ha tornat a disminuir, continua havent-hi grans disparitats, especialment en les zones rurals, i per a veure això no cal anar molt lluny, perquè a Espanya ocorre, i els menors de les llars més pobres tenen quatre vegades més probabilitats de no assistir a l'escola que aquells provinents de famílies amb més recursos.

Afirma que l'objectiu d'aconseguir una educació inclusiva i de qualitat per a tots es basa en la ferma convicció que l'educació és un dels motors més poderosos per a garantir el desenrotllament sostenible, garantir una educació de qualitat és un dels 17 objectius globals de la nova Agenda per al desenrotllament sostenible, i estan orgullosos de que Mislata tinga l'oportunitat de col·laborar amb això.

Finalment, agraïx a la resta de grups que compartisquen esta visió.

Conclòs el debat, el Ple de l'Ajuntament, per unanimitat dels seus membres, va adoptar l'acord següent:

Vist el document "Transformar el nostre món: l'Agenda 2030 per al Desenvolupament Sostenible" elaborat per les Nacions Unides.

Resultant que per part de la Direcció General de Cooperació i Solidaritat, de la Conselleria de Transparència, Responsabilitat Social, Participació i Cooperació s'ha sol·licitat d'este Ajuntament la presa en consideració i aprovació, si és el cas, de l'adhesió a la dita Aliança.

Considerant que és convenient als interessos municipals adherir-se a la referida aliança, que suposa el plantejament d'objectius i metes en molt diverses matèries, dirigits a aconseguir un desenvolupament sostenible.

S'acorda:

Aprovar l'adhesió de Mislata a l'Aliança de Ciutats pel Desenvolupament Sostenible, conforme al document Declaració de l'Aliança de Ciutats pel Desenvolupament Sostenible que es transcriu a continuació:

PREÀMBUL

Nosaltres/as, alcaldesses i alcaldes celebrem l'adopció per l'Assemblea General de l'ONU de l'Agenda 2030 per al Desenvolupament Sostenible, el lema del qual és "Transformar el nostre Món":

L'Agenda 2030 per al Desenvolupament Sostenible, aprovada per l'Assemblea General de Nacions Unides, el passat 25 de Setembre de 2015, constituïx una oportunitat única per a assentar les bases d'una transformació global que conduïska cap a models de desenvolupament incloents i sostenibles, a nivell nacional i internacional. En la seua resolució els països firmants van reconèixer estar "resolts a posar fi a la pobresa i la fam en tot el món d'ací a 2030, a combatre les desigualtats dins dels països i entre ells, a construir societats pacífiques, justes i incloents, a protegir els drets humans i promoure la igualtat entre gèneres i l'apoderament de les dones i les xiquetes, i a garantir una protecció duradora del planeta i els seus recursos naturals". L'Agenda 2030 per al Desenvolupament Sostenible gira entorn de cinc eixos centrals: Planeta, Persones, Prosperitat, Paz i Aliances (denominades en anglés, les 5 P: Planet, People, Prosperity, Peace and Partnership), i està integrada per 17 Objectius i 169 metes. L'Agenda 2030 per al Desenvolupament Sostenible és comprensiva i ambiciosa, i s'ha definit des del seu origen com universal, emplaçant a tots i cada un dels països, als seus governs i a les seues societats, a una acció transformadora de gran importància.

Tot això suggerix que és necessari un compromís ferm per a situar a

la Comunitat Valenciana en una senda d'acord amb l'Agenda 2030 per al Desenvolupament Sostenible. Superats els Objectius del Mil·lenni (ODM) ens trobem davant d'una nova oportunitat, potser l'última, per a transformar el nostre món. Vivim en un món cada vegada més relacionat i interdependent. El local i el global està directament connectat.

Perquè l'Agenda 2030 de Desenvolupament Sostenible siga eficaç són necessàries les aliances entre les administracions públiques valencianes, el sector privat i la societat civil. Estes aliances es construïxen sobre la base de principis i valors, una visió compartida i objectius comuns que prioritzen a les persones i al planeta, i són necessàries a nivell mundial, regional, nacional i local. Si bé és el compromís de tots els actors el que fa possible aconseguir un desenvolupament sostenible, volem destacar que és fonamental territorialitzar les metes dels Objectius de Desenvolupament Sostenible, a partir del paper fonamental que les ciutats, a la Comunitat Valenciana, han de jugar en les polítiques públiques relacionades amb el desenvolupament sostenible, equitatiu i inclouent, que se centra en les persones i en les comunitats.

B. PRINCIPIS I VALORS

Nosaltres/as, alcaldesses i alcaldes compromesos amb l'Agenda 2030 per al Desenvolupament Sostenible, assumim els principis i valors que han de guiar l'acció local en matèria de Bon govern i aplicació de polítiques favorables a la consecució dels Objectius de l'Agenda 2030 de Desenvolupament Sostenible a la Comunitat Valenciana.

Nosaltres/as, alcaldesses i alcaldes convençuts de que, per a poder fer front als reptes que enfronta el món, és essencial desenvolupar una sòlida col·laboració entre totes les esferes de govern (des del local a l'internacional), ens comprometem a les següents accions prioritàries per a promoure el desenvolupament sostenible, equitatiu i inclouent:

- L'Aliança de les Ciutats de la Comunitat Valenciana es compromet a abordar el desafiament de fer realitat la meta d'aconseguir condicions favorables per a la consecució de l'Agenda 2030 de Desenvolupament Sostenible. A fi d'aconseguir que este objectiu es concrete en realitat, és fonamental que els governs de les ciutats demostren tindre una visió clara, basada en una indestructible voluntat política, que es traduïska a desenvolupar un govern transparent i eficaç, reafirmant el nostre compromís amb els Objectius del Desenvolupament Sostenible entre els que es troba la solidaritat, la transversalitat (integració de les dimensions econòmiques, socials i mediambientals), la participació de la societat civil en la presa de decisions i la responsabilitat que tenim respecte a les futures generacions i a les poblacions menys afavorides.
- L'Aliança de les Ciutats de la Comunitat Valenciana estimularà l'adopció de polítiques i estratègies urbanes d'acord amb un principi de coherència de polítiques públiques de desenvolupament, si volem que esta Agenda 2030 per

al Desenvolupament Sostenible siga verdaderament transformadora i no una mera declaració d'intencions.

- L'Aliança de les Ciutats de la Comunitat Valenciana impulsarà l'adaptació de! treball decent a un context local, que comprén el creixement econòmic sostingut, inclusiu i sostenible, l'ocupació plena i productiu i el treball decent per a totes les persones.
- L'Aliança de les Ciutats promourà l'adopció d'enfocaments integrals i participatius i el bon govern de les ciutats en tots els àmbits del desenvolupament sostenible, equitatiu i inclouent, amb especial atenció als Objectius de Desenvolupament Sostenible 4 i 11: "Garantir una educació de qualitat inclusiva i equitativa, i promoure les oportunitats d'aprenentatge a lo llarg de la vida per a tots" i "Aconseguir que les ciutats i els assentaments humans siguen inclusius, segurs, resilientes i sostenibles".
 - L'Aliança de les Ciutats de la Comunitat Valenciana potenciarà el paper d'una ciutadania global, que articule una visió local-global del món, a partir del coneixement de la realitat dels països empobrits i els factors que agreugen la desigualtat, la injustícia social i la inequidad de gènere, que contribuïska a formar ciutadans i ciutadanes amb esperit crític, participatius i solidaris, a favor d'un desenvolupament humà sostenible, equitativa i inclouent.
- L'Aliança de les Ciutats de la Comunitat Valenciana potenciarà el diàleg intercultural i crear les condicions del mateix, ja que és una responsabilitat essencial dels poders públics en tots els nivells i notablement dels poders locals en les ciutats cada vegada més multiculturals.
- L'Aliança de les Ciutats de la Comunitat Valenciana impulsarà la millora de les capacitats de! personal de les Administracions Públiques Locals i del conjunt dels actors implicats en la política de cooperació, perquè puguen incorporar noves pràctiques, i crear valor afegit, per a respondre millor als canvis que l'Agenda 2030 de Desenvolupament Sostenible demanda.
- L'Aliança de les Ciutats de la Comunitat Valenciana compartiran les seues perspectives sobre com les Ciutats milloren la ciutadania global, l'atenció del medi ambient i la salut i el benestar dels ciutadans i promouen un creixement econòmic inclusiu i sostenible, assegurant la coordinació de les accions sobre qüestions d'interés comú, i decidits a crear un marc de cooperació i de diàleg intensificats.
- L'Aliança de les Ciutats de la Comunitat Valenciana promourà programes de cooperació descentralitzada entre ciutats, la Generalitat, El Govern d'Espanya, el sector privat i el sistema de les Nacions Unides per a treballar junts, participant activament en iniciatives de cooperació.

Nosaltres/as, alcaldesses i alcaldes fem una crida:

Perquè la Generalitat afirme el principi d'Aliança de Ciutats i els governs locals com a esferes de govern crucials en la consecució dels Objectius de Desenvolupament Sostenible.

Perquè la Generalitat adopte i recolze programes i mesures destinats a reforçar la capacitat de les autoritats locals per a fer front als nombrosos desafiaments que es plantegen al portar a la pràctica l'Agenda 2030 de Desenvolupament Sostenible.

Perquè la Generalitat treballi activament, en el marc de les seues competències, pel desenvolupament sostenible de les nostres ciutats, en totes les seues dimensions, i per a tots els ciutadans i ciutadanes contra la desigualtat social.

Traslladar del present acord a la Direcció General de Cooperació i Solidaritat de la Conselleria de Transparència, Responsabilitat Social, Participació i Cooperació.

4. APROVACIÓ INICIAL DE L'ORDENANÇA D'OCUPACIÓ DEL DOMINI PÚBLIC AMB TAULES I CADIRES I ELEMENTS AUXILIARS

Es dona compte del dictamen de la comissió informativa i de control d'Urbanisme Obres i Medi Ambient, favorable a l'aprovació inicial de l'Ordenança d'ocupació del domini públic amb taules, cadires i elements auxiliars.

Pren la paraula el portaveu del Grup Ciudadanos-Mislata, Sr. González Murgui, i diu que dins del patrimoni genèric que la Llei 7/85, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases de Règim Local atribuïx a les entitats locals estan les denominades vies públiques, que s'incardinen dins de la denominació genèrica de béns de domini públic.

Explica que en els últims anys i, sobretot, des de la prohibició de fumar en llocs públics, el sector hostaler ve demandant autorització municipal per a instal·lar terrasses en les vies públiques, a fi de fer compatible la utilització de l'espai públic per a gaudi dels usuaris de la via amb l'ocupació de la mateixa. Afig que per part dels titulars dels establiments es fa necessari prendre mesures tendents a buscar un equilibri entre les noves oportunitats comercials i la generació d'un recurs d'oci per al veí i el visitant i, d'altra banda, la necessitat de protegir la via pública al lliure trànsit dels ciutadans.

Pel que, diu, l'objecte de la present ordenança, a més de regular les condicions de l'ocupació de la via pública amb taules, cadires i altres elements, és aconseguir que la utilització de l'espai públic es realitze de forma ordenada, garantint la correcta circulació de vianants i el respecte als drets i béns, i per tot això, Ciudadanos saluda que es porte a Ple esta Ordenança, per a posar orde dins de tota esta temàtica.

Pren la paraula el Sr. Gil i Marín, portaveu del Grup Compromís per Mislata, i diu que hi ha experts que opinen que a Espanya hi ha un excés de

regulació, de lleis, de normes i d'ordenances, però hi ha ocasions en què són necessàries, i a Mislata en concret feia falta una regulació respecte d'això, regulació que el propi sector afectat reclamava des de cap a molt de temps, i amb la qual, parcialment, es resol el problema que es tenia en este sentit, no sols per la reivindicació del sector, sinó també perquè els propis ciutadans veien la falta de regulació com un problema. En este sentit, entenen que amb esta Ordenança es construeix una ciutat millor i més habitable, quelcom que ha de ser l'objectiu de qualsevol administració.

Prossegueix dient que els efectes de la posada en marxa d'esta Ordenança es veuran en el futur, però està clar que tant els comerciants com els usuaris sabran a què atindre's a l'hora de prestar estos servicis. Per tant, diu, el vot del seu Grup serà favorable, sobretot després d'haver realitzat les consultes oportunes en la comissió corresponent i de que, una vegada que ha sigut traslladada als interessats, estos l'han vist amb bons ulls.

El Portaveu del Grup Popular, Sr. López Sr. López Bronchud, manifesta estar a favor de l'Ordenança, que considera necessària i que contribuirà a fer un poc més sostenible la vida del municipi. Hui, diu, es porta a Ple la seua aprovació inicial, i entenen que algunes modificacions millorarien la mateixa. Entre altres, diu, la referent a l'art. 8 en el seu primer paràgraf, en que es diu que es podrà sol·licitar la renovació de la llicència anteriorment aconseguida en els casos en què no hagen canviat les circumstàncies en què es va concedir l'autorització, adjuntant a la sol·licitud fotocòpia de l'autorització anterior i compromís escrit de complir en la totalitat els requisits que li van ser exigits. Pensen que una manera de millorar la normativa és que als usuaris que vénen a sol·licitar estes llicències no se'ls demane un document que ja està en possessió de l'Ajuntament.

Afirma estar a favor de l'Ordenança i que, atés que hi ha un termini per a presentar al·legacions, el vot del seu Grup serà d'abstenció perquè en este temps volen adjuntar al·legacions per a millorar-la.

Per part del Grup PSOE pren la paraula la Sra. Peñarrubia Gil, i diu que la instal·lació de taules i cadires per part d'establiments d'hostaleria en les voreres convencionals, en zones de vianants i en espais enjardinats del municipi de Mislata constituïx una tradició en harmonia amb el clima càlid de la ciutat, els costums dels seus veïns i el seu afany de disfrutar d'espais a l'aire lliure, sent una mostra més del dinamisme i de la manera de viure de la ciutat.

Li agradaria, diu, posar de manifest la pertinència de l'elaboració d'esta Ordenança, perquè fins ara no existia una ordenança reguladora de l'ocupació del domini públic amb taules i cadires i elements auxiliars, i s'estava gestionant amb annexos a l'Ordenança fiscal reguladora de la taxa per ocupació de sòl, vol i subsòl de domini públic, i amb diversos decrets.

Afirma que han estimat que l'ocupació del domini públic per part dels negocis d'hostaleria és un tema prou important com per a tindre una ordenança reguladora pròpia, en la que es puga arregar quasi la totalitat

de la casuística que a hores d'ara es tramita en el departament d'indústria d'este Ajuntament.

Explica que l'objectiu que es persegueix és tractar de conjugar el trànsit i l'ús lúdic de les zones de vianants en carrers, places i jardins, i afavorir els ingressos econòmics dels negocis de bars i restaurants del municipi, de manera favorable per a tots els implicats, garantint i protegint el benestar dels ciutadans.

Esta Ordenança, diu, estableix en línies generals les dimensions a ocupar, les distàncies a mantindre amb fatxades i elements d'ús comú, o el nombre màxim de taules i cadires a instal·lar, depenent de les condicions urbanístiques de la zona en què es troba el negoci. Per a això, explica, els tècnics municipals han realitzat una conscienciosa labor d'anàlisi, tenint en compte l'experiència de sol·licituds i queixes, les ordenances existents en municipis veïns i una profunda labor d'anàlisi de la idiosincràsia pròpia de Mislata, arribant a l'elaboració d'una ordenança que, al seu entendre, és justa i equitativa, i contempla la possibilitat d'analitzar de forma individual i detallada cada cas particular que pugua sorgir i que no tinga cabuda en els supòsits en ella arreplegats.

En la seua segona intervenció, el Sr. González Murgui diu que l'únic "però" que té esta Ordenança que es porta per a la seua aprovació inicial, es troba en l'article 5, on es diu que la competència per a atorgar la llicència correspon a l'Alcaldia-Presidencia, que la denegació, si és el cas, serà motivada i que el silenci serà negatiu, de manera que es considere denegada la sol·licitud si en el termini d'un mes no s'ha notificat la resolució. El Grup Ciutadans, diu, considera que el silenci administratiu sempre ha de ser positiu i que sempre ha de notificar-se la resolució, ja siga positiva o negativa. Afig que el que no ha d'ocórrer és que un hostaler tinga la previsió de muntar una terrassa, faça una inversió i no sàpia si actuar o no, per això sol·liciten que sempre hi haja una notificació de la resolució i que el silenci siga positiu.

Pren la paraula la Sra. Peñarrubia Gil i diu que sempre es contesta en positiu o negatiu la resolució, i el fet de que haja d'existir un termini té com a objectiu poder acabar amb garanties eixes resolucions, que han de passar per tràmits previs que han de realitzar tant els tècnics municipals com la policia local.

Prossegueix dient que volen una Mislata d'equilibri, sostenible urbanística i econòmicament, i recorda l'àmplia participació que la societat de Mislata ha tingut en les meses sectorials que van organitzar a este efecte, en les quals van participar tots els grups de la Corporació.

Afirma que, després de molts anys de patir un creixement desordenat, tenen la ferma convicció de la necessitat de reconduir la ciutat cap a un model coherent de ciutat sostenible que faça possible el benefici econòmic i humà de tots els habitants, i per a això és imprescindible establir una equació en què es pugua generar l'equilibri entre el benestar de la ciutadania, el

desenrotllament urbà i el creixement comercial.

Considera que esta Ordenança contribuïx en gran manera a això, perquè afavorix l'activitat econòmica dels comerços hostalers, facilitant-los la possibilitat d'ampliar els seus ingressos ocupant una part de domini públic, no sols en voreres i places, sinó també en la calçada, tal com es va fer de forma pionera el passat estiu, donant la possibilitat a nombrosos locals de col·locar taules i cadires ocupant la zona d'aparcament enfront del seu establiment.

Per tot això, diu, l'equip de govern considera que es tracta d'una ordenança necessària, justa i equilibrada, com a just, ordenat i sostenible volen que siga el creixement d'esta població, i per això agraiïx als grups el seu vot positiu.

Conclòs el debat, el Ple de l'Ajuntament per quinze vots a favor (Grup PSOE, Grup Compromís per Mislata i Grup Ciutadans) i cinc abstencions (Grup Popular) va adoptar l'acord següent:

En l'actualitat, en el municipi de Mislata no hi ha ordenança reguladora d'ocupació del domini públic de taules i cadires, més enllà del contingut de l'Ordenança fiscal reguladora de la taxa per ocupació del sòl, vol i subsòl de domini públic local, en la que, en el seu Annex, s'establixen les normes de sol·licitud i utilització del domini públic de la localitat. Açò aconsella l'aprovació d'una ordenança que regule expressament el règim jurídic d'autorització i ús de l'ocupació del domini públic amb taules i cadires i els seus corresponents elements auxiliars (ombrel·les, tendals, mobiliari, estructures temporals anàlogues, etc).

L'Ajuntament, de conformitat amb l'article 75.1 del Reial Decret 1372/86, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de Béns de les Entitats Locals ha de vetlar perquè es complisca la destinació pròpia dels béns de domini públic que és la seua utilització per a l'ús general o per a la prestació de servicis públics.

Els carrers, places, passejos, etc. són béns de domini públic destinats a l'ús públic per part de tots els ciutadans d'acord amb els principis de llibertat, gratuïtat i igualtat, per la qual cosa la utilització privativa o l'ús especial d'una porció d'estos béns és una excepció dels principis assenyalats.

L'ús privatiu, per tant, és un ús anormal del domini públic i si s'admet és perquè la contradicció és parcialment compatible amb el fi primari d'ús públic a què està destinat el bé. La utilització privativa sobre béns afectats l'ús públic es caracteritza per ser una derogació al principi d'igualtat a favor d'un particular quan en un carrer o plaça pública s'autoritza a l'amo d'un establiment que situe unes taules i cadires per a l'atenció dels seus clients.

La naturalesa jurídica de l'ús privatiu és la d'un dret real limitat que comporta el dret d'ús en exclusiva durant un temps d'un bé de domini públic d'acord amb les condicions imposades per l'Administració titular del bé. El

títol jurídic que habilita a realitzar este tipus d'ús, l'autorització o llicència demanial, s'atorga generalment de manera discrecional i "a precari", és a dir, es tracta d'un acte de l'Administració titular del bé que no ve obligada a concedir i perquè no atorga un autèntic dret subjectiu, sent revocable per l'Administració, en qualsevol moment, atés que la llicència no és més que un acte unilateral de tolerància per part d'esta, sent revocable per raons d'interés públic i, en general, sense dret a indemnització.

En la concessió de llicències i autoritzacions per a la col·locació de taules i cadires en la via pública, els Ajuntaments, deuen de tindre en compte estes consideracions, tindre com referent la protecció d'estos principis, transmetre als peticionaris que estan usant d'un dret alié i no propi, han d'obrar amb prudència dins de la seua discrecionalitat, compaginant tots els elements en joc i sospesant l'oportunitat i conveniència, establint les limitacions precises del terreny a ocupar per l'autoritzat a fi que no hi haja perjuí per a la resta dels ciutadans. A més el règim de concessió d'estes autoritzacions ha de compatibilitzar-se amb el dret al descans dels veïns que, en tot moment, ha de ser respectat. L'Administració no ha de permetre, en cap cas, que els nivells d'emissió sonora afecten la salut ni a la intimitat familiar i de la llar.

Vist l'informe del cap de Servici d'Urbanisme, de data 15 d'abril de 2016.

S'acorda:

Primer: Aprovar inicialment l'ordenança d'ocupació del domini públic amb taules i cadires que es transcriu a continuació:

ORDENANÇA REGULADORA DE L'OCUPACIÓ DEL DOMINI PÚBLIC AMB TAULES I CADIRES I ELEMENTS AUXILIARS

Article 1. Definició.

S'entén per terrassa els efectes d'esta ordenança, la instal·lació, en espais d'ús públic, d'un conjunt de taules, les seues corresponents cadires i elements auxiliars com ara ombrel·les, tendals, mobiliari i estructures temporals anàlogues.

Esta ordenança estableix el règim jurídic de la seua autorització i ús.

Article 2.

L'aprofitament que regula l'ordenança no serà aplicable als actes d'ocupació, degudament autoritzats, de la via pública que es realitzen en ocasió de fires, festejos, activitats esportives i altres d'anàlogues.

Article 3.

L'ocupació d'espais de domini públic se subjectarà a prèvia llicència administrativa, conforme al procediment que, a continuació, es detalla :

Les persones físiques o jurídiques interessades hauran de sol·licitar, la corresponent autorització per mitjà d'instància dirigida a l'Ajuntament acompanyant la documentació següent:

- Llicència d'obertura d'establiment o declaració responsable, si és el cas, degudament omplida, a nom del sol·licitant.
- Acreditació de l'ingrés previ de la taxa.
- Pla a escala 1:50 on figure fitada la longitud de la fatxada del local, elements del mobiliari l'autorització de la qual sol·licita, distàncies a fatxada i rastell de la vorera d'estos elements i als espais que es troben a menys de 2 metres la ocupació este expressament prohibida conforme al de la qual article 6 d'esta ordenança.
- Autorització expressa del titular del local o del president de la comunitat en el cas que la superfície d'ocupació excedisca la fatxada del local a què servixen i afecten establiments contigus o a elements comuns d'un immoble.
- Còpia de la pòlissa del assegurança de responsabilitat civil i el pagament periòdic que acredite la seua vigència.
- Les sol·licituds es realitzaran per trimestres naturals complets (Gener-Març, Abril-Juny, Juliol-Setembre, Octubre-Desembre) i les instàncies es presentaren, almenys, amb un mes d'antelació a la data que es pretén que desplegament efectes. No es poden modificar les condicions d'ocupació de l'establiment durant el període trimestral.

Article 4. Informes

Els servicis tècnics de l'Ajuntament comprovaran la documentació aportada i el seu sotmetiment als condicionaments de l'ordenança.

La policia local emetrà un informe sobre les condicions de la instal·lació dels elements proposats pel peticionari, a la vista d'una instal·lació provisional, que sobre els mateixos es realitze.

Amb vista a l'emissió dels informes, el caràcter favorable o desfavorable d'estos, vindrà determinat per l'afecció al trànsit de vianants, sorolls i molèsties, denúncies de veïns, incompliment d'horaris, ocupacions no autoritzades i fer cas omís a les indicacions dels agents en relació als aspectes anteriors.

En tot cas l'autorització serà denegada als establiments que siguen deutors de tributs o preus públics a l'administració relacionats amb el local, l'activitat i l'ocupació (taxa per ocupació, IBI, etc....) i a aquells als que se'ls

haja revocat, anteriorment, una autorització d'esta naturalesa per incomplir les condicions de la mateixa.

Article 5. Atorgament de llicència.

La competència correspon a l'Alcaldia-Presidència. La denegació, si és el cas, serà motivada.

El silenci és negatiu de manera que es considera denegada si en el termini d'un mes no s'ha notificat la resolució. Sense perjudi que subsistisca l'obligació de l'Administració d'adoptar resolució expressa.

La llicència reflectirà els elements autoritzats, el període d'ocupació i l'horari permés.

Article 6. Limitacions d'emplaçament.

6.1. Es prohibix l'ocupació de les zones següents:

- Les destinades a operacions de càrrega i descàrrega.
- Les entrades de portals i portals d'accés a immobles.
- Les situades en pas de vianants.
- Les eixides d'emergència.
- Les parades de transport públic i autobusos escolars.
- La calçada de circulació de vehicles i zona d'aparcaments.
- Els guals i la zona adjacent que dificulte la maniobra d'incorporació al trànsit.
- A una distància inferior a 1,5 metres lineals de qualsevol element de mobiliari urbà destinat al descans (bancs), en la zona d'accés directe al mateix.

6.2.- Les que, per informe raonat de la Policia Local, fora recomanable no autoritzar per raons de seguretat.

6.3.- Sempre s'haurà de deixar expedit un pas lliure de trànsit de vianants de, almenys, 1,50 metres entre fatxada i la línia de taules i cadires respectant la normativa sobre accessibilitat.

Article 7. Efectes

Totes les autoritzacions s'atorguen excepte el dret de propietat i sense perjudi del de tercers.

No es permet l'ocupació del domini públic fins que no s'haja obtingut la corresponent autorització.

Les autoritzacions concedides són personals i intransferibles.

Les autoritzacions podran ser revocades o suspeses quan sorgiren

circumstàncies imprevistes o sobrevingudes d'implantació, suspensió o modificació d'obres d'urbanització o servicis públics. En la resolució motivada que es produïska s'establirà l'import proporcional de la taxa a restituir al peticionari.

Article 8. Renovació d'autoritzacions

Es podrà sol·licitar la renovació de la llicència anteriorment concedida en els casos en què no hagen canviat les circumstàncies en què es va concedir l'autorització de la terrassa adjuntant, a la sol·licitud fotocòpia de l'autorització anterior i compromís escrit de complir en la seua totalitat els requisits que li van ser exigits.

La denúncia per molèsties de l'activitat efectuada d'ofici per la policia local o a instància de part motivarà que no es produïska la renovació de l'autorització havent de presentar nova sol·licitud.

Tampoc possibilitarà la renovació la revocació de l'autorització concedida pels contigus o de la comunitat que ho haguera fet, si és el cas, havent de presentar nova sol·licitud.

Article 9. Normes d'ús

Totes les autoritzacions que es concedisquen per a la utilització privativa o excloent del domini públic local se sotmetran a les següents normes d'ús, l'incompliment de les quals ocasionarà la revocació i anul·lació de l'autorització concedida:

1a. L'exhibició en la fatxada de l'immoble o en lloc visible des de la via pública, del document que conté l'autorització i les característiques de l'ocupació i el pla d'emplaçament amb fitació d'elements (l'aportat pel peticionari i aprovat per l'Ajuntament).

La dita notificació, i el pla segellat seran entregats pels Servicis Municipals al temps de la concessió de la corresponent autorització.

2a. És obligació de la persona a qui es concedix l'autorització d'ocupació del domini públic local la neteja diària d'aquella part que resulte afectada per l'autorització i la zona d'influència contigu de tots aquells desperdicis, restes, etc... que es tiren a la via pública a conseqüència de l'exercici de l'activitat.

3a. Igualment és obligació del concessionari el compliment de l'horari d'ocupació del domini públic local, l'estricta utilització de l'espai físic autoritzat, així com complir les possibles condicions especials fixades en l'autorització i les indicacions dels Agents de l'Autoritat quant a la retirada d'elements no autoritzats o que pertorben el trànsit de vianants o rodat.

4a. En cap cas s'utilitzarà la via pública com a magatzem o depòsit del mobiliari dins i fora de l'horari concedit, encara que s'efectue en la porció del

domini públic autoritzat.

Article 10. Ocupacions no autoritzades.

Les instal·lacions subjectes a esta ordenança que s'implanten sobre terrenys de domini públic municipal sense la preceptiva autorització seran retirades de forma immediata pels servicis municipals sense més requisits que la notificació, a l'interessat, de l'orde adoptada per l'Alcaldia, actuant en exercici de la potestat de recuperació, d'ofici, dels béns de domini públic.

Article 11. De les taules i la seua disposició.

11. 1 Tipologia de taula i la seua disposició.

Com a mòdul tipus es considera la taula quadrada de 70 cm màxim, de costat, amb quatre cadires i disposades de forma reticular, en files i columnes permetent el pas entre les taules, configurant així la "tipologia estàndard".

A esta taula tipus es referixen les autoritzacions quan s'indica el nombre de taules autoritzades.

11.2. Sombrajes i carpes.

Queden prohibides.

Les que, actualment, estan instal·lades es regiran per les normes de dret transitori.

11.3. Ombrel·les i estufes.

Es permeten devent, estes ultimes, estar homologades.

Article 12. Ocupació amb taules en voreres, zones de vianants i places.

S'establix la distinció segons es tracte de voreres, carrers de vianants i places.

La zona a ocupar en voreres i carrers de vianants serà equivalent com a màxim a la longitud del local, excepte autorització expressa dels contigus.

L'autorització només podrà concedir-se fixant-se el nombre de taules en funció d'una, incloses les seues 4 cadires, per cada 5 metres quadrats.

El nombre màxim a autoritzar per establiment és de 24 taules amb les seues corresponents cadires.

Article 13. Criteris per a la instal·lació de taules i cadires.

Els criteris per a la instal·lació de taules per a terrasses serà:

Voreres:

Ample inferior a 3 m. Es prohibeixen les terrasses.

Ample superior a 3m i inferior a 4,5 m. S'autoritzarà una fila de taules i s'haurà de deixar un espai de vianants no inferior a 1,5 metres, entre la fatxada i l'espai d'ocupació.

Ample superior a 4,5 m es podrà autoritzar fins a dos files de taules sempre que es deixi un espai de vianants no inferior a 2 m.

Carrers de vianants:

Haurà de permetre un espai de vianants mínim de 2,50., pel que l'ample mínim per a poder instal·lar terrasses serà de 5,50 m.

Ample inferior a 5,50m. Es prohibeixen les terrasses.

Els locals que pretenguin l'ocupació i es troben enfrontats, s'haurà de respectar l'ample de l'espai de trànsit i repartir la resta de l'espai d'ocupació, entre ambdós.

Passejos, passatges, jardins i bulevards.

Tenen la mateixa consideració i tractament, als efectes d'esta ordenança, que els carrers de vianants.

Les voreres que pogueren existir als costats d'estos espais d'ús públic tindran les mateixes limitacions i tractament que estes últimes.

Places i racós.

Com a criteri general el màxim espai a ocupar amb taula, cadires i la resta d'elements, pel conjunt de locals, serà inferior a un quint de la superfície transitable.

No obstant sent espais singulars d'ús públic i interès general la proposta per la qual se sol·liciten seran analitzades i resoltes cas per cas, aplicant-se, a més, totes les restriccions establides en els apartats anteriors.

Amb caràcter general i per a totes les autoritzacions previstes en els apartats anteriors, per resolució d'Alcaldia, es podrà establir la senyalització, en el paviment, de l'espai d'ocupació per mitjà de 4 vèrtexs angulars que configuren el rectangle permés.

Article 14. Autoritzacions excepcionals

En les voreres amb una amplària lliure inferior a 3 metres es podrà excepcionalment autoritzar l'ocupació d'una part de la zona d'estacionament

de vehicles, amb taules i cadires.

Esta autorització excepcional queda sotmesa als següents condicionants:

- Només es possibilita la sol·licitud i ocupació del domini públic en este supòsit durant els mesos que es fixen a este efecte. La petició, en este cas, es realitzara amb almenys, dos mesos d'antelació.
- La zona d'estacionament de vehicles a ocupar amb taules i cadires mai serà superior a 5 metres lineals, i l'ample coincident amb l'espai reservat a aparcament, sense que es puga ocupar l'espai de circulació de vehicles.
- La zona autoritzada serà senyalitzada per la brigada de tràfic municipal, no podent el titular o els usuaris, desbordar l'espai reservat a este efecte.
- A la present disposició li és d'aplicació la normativa de sol·licitud i utilització del domini públic relativa a la utilització de contigu i intervenció dels servicis municipals i revocació de l'autorització.
- Els titulars de l'autorització hauran de tancar convenientment el perímetre de la zona autoritzada sense invadir, estos elements, l'espai no autoritzat. El model o tipologia de les tanques, així com els períodes d'ocupació, seran determinats per l'Ajuntament mitjançant un decret d'Alcaldia.
- L'autorització queda condicionada a l'informe previ favorable de la policia local donat l'espai públic sobre el qual es materialitza.

Article 15. Caducitat de les Llicències

Les concessions o llicències caducaran per alguna de les causes següents:

- Terminació del període de vigència.
- Renúncia de l'interessat o abandó de les instal·lacions.
- Sanció imposada a conseqüència de faltes molt greus que infringisquen a esta Ordenança o altres disposicions aplicables.
- Cessió o traspàs, excepte en els casos previstos en esta ordenança.
- Falta de pagament de les taxes o cànon establits dins dels terminis que s'assenyalen.

Article 16. Infraccions i règim sancionador

Es considera infracció l'incompliment dels requisits, condicions, obligacions o prohibicions de la present Ordenança i disposicions legals o reglamentàries establides respecte d'això.

El procediment sancionador serà l'establert en la vigent Llei de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú i Reglament del Procediment per a l'exercici de la Potestat Sancionadora.

Article 17. Potestat sancionadora

La potestat sancionadora correspon a l'Alcaldia, que podrà exercir-la directament, o a través de la corresponent Delegació.

Article 18. Responsables

Seràn responsables de tals infraccions els titulars de les llicències concedides o, a falta d'això, els promotors de les actuacions que constitueixen infracció.

Article 19. Classificació de les infraccions

Les infraccions es classifica en:

- Lleus.
- Greus.
- Molt greus.

19.1. Es consideren infraccions lleus:

- No netejar adequadament la zona de l'ocupació i el seu entorn.
- No exhibir l'autorització municipal de la zona de la terrassa de forma visible.
- Apilar productes, materials o efectes junt o en la terrassa.
- Incomplir les obligacions establides en l'ordenança.

19.2. Es consideren infraccions greus:

- La reincidència en les faltes lleus. (El mateix any)
- Ocupar la via pública excedint-se en el nombre de taules o cadires autoritzades en la llicència.
- Ocupar la via pública excedint-se en el temps autoritzat en la llicència.
- Ocasionar danys en la via pública.
- Col·locar fora de l'espai autoritzat taules i cadires.
- Ancorar amb obra els tendals o ombrel·les al paviment (si és el cas).
- No respectar la distància de separació de la fatxada.

19.3. Es consideren infraccions molt greus

- La reincidència en dos faltes greus en el mateix any.
- Ocupació sense autorització.
- Instal·lar equips de reproducció sonora.

Article 20. Classificació de les sancions

Les infraccions seran sancionades de la manera següent:

- Les lleus amb multa de 100 a 300 euros.
- Les greus, multa de 301 a 600 euros i, si és el cas, suspensió de l'autorització per un termini d'un mes.
- Les molt greus, multa entre 601 i 1.000 i revocació de la llicència eixa temporada i, si és el cas, la no autorització l'any següent.

Article 21. Disposició derogatòria

Queda derogat, a l'entrada en vigor de l'ordenança, l'annex de normes de sol·licitud i utilització del domini públic local de l'ordenança fiscal reguladora de la taxa per ocupació del sòl, vol i subsòl de domini públic local, en quant s'opose o siga incompatible amb esta ordenança.

Disposicions Transitòries

PRIMERA. Durant els cinc anys següents a l'entrada en vigor de l'Ordenança els titulars d'activitats de restauració que, abans de la seua vigència, hagueren sol·licitat i obtingut autorització per a la instal·lació de carpes o sombrajes en terrenys de domini públic, podran sol·licitar l'autorització de la seua instal·lació sempre que siga el mateix titular i la instal·lació mantinga les seues característiques.

SEGONA. Donat el moment d'entrada en vigor de l'ordenança serà inaplicable, per al primer any l'apartat 1 de l'article 14 relatiu al termini de presentació de la instància.

TERCERA. A l'entrada en vigor de l'ordenança, no hi ha la possibilitat de sol·licitar la renovació de l'autorització en, tant no s'efectue la primera sol·licitud aportant la documentació preceptiva establida en l'article 3 de la mateixa.

QUARTA. No obstant això, a fi d'adaptar el període de les autoritzacions a trimestres naturals complets, conforme a l'article 3 apartat f) de l'ordenança, les que es troben concedides en eixe moment es renovaran, a petició de l'interessat fins a esgotar el trimestre natural en què es troben.

Segon: Sotmetre a informació pública i audiència als interessats per un termini de trenta dies a comptar de la publicació en el Diari Oficial per a

formular al·legacions i suggeriments.

Tercer: Considerar que en el cas que no es presentaren reclamació o cap suggeriment durant el període d'exposició pública s'entendrà definitivament aprovat l'acord d'aprovació fins llavors provisional.

Quart: Les ordenances es publicaran en el BOP segons l'article 70.2 de la Llei 7/1985 i entraran en vigor l'endemà de la publicació del seu text íntegre una vegada transcorregut el termini previst en l'art. 65.2 de l'esmentada llei.

5. MOCIÓ DEL GRUP CIUDADANOS-MISLATA PER A LA LIBERALITZACIÓ DE L'AUTOPISTA DEL MEDITERRANI AP-7

Es dóna compte del dictamen de la comissió informativa i de control d'Interior i Benestar Social, favorable a l'aprovació de la moció del Grup Ciudadanos-Mislata sobre liberalització de l'autopista del Mediterrani AP-7.

Pren la paraula el portaveu del grup Ciudadanos-Mislata, Sr. González Murgui, i llig la presa d'acords proposada en la moció.

Pren la paraula el portaveu del Grup Compromís per Mislata, Sr. Gil i Marín, i diu que una vegada més es porta un tema relatiu a allò privat i a allò públic, i cal plantejar-se diverses qüestions, com si el servei privat millora el públic, i ell creu que no, perquè el que fa realment és encarir-lo.

Proseguix dient que les autopistes privades són evidentment més rendibles per a aquelles empreses que les gestionen, però no per a la ciutadania. La iniciativa privada, en alguns casos, pot ser necessària, però s'ha vist moltes vegades iniciativa privada impulsada per la banca pública, com ha passat amb les Caixes Valencianes que han desaparegut.

Afirma que l'autopista del mediterrani és un clar exemple del maltractament de les polítiques nacionals cap a la nostra comunitat, ja que juntament amb Catalunya som les comunitats amb més quilòmetres d'autopista de pagament, amb quasi el 40% del total nacional, per això, sempre és una alegria que es vaja a acabar la concessió i passe a ser una carretera gratuïta per a gaudi de tots. Afig que, de totes les maneres, les zones de peatges estan a 20 km aproximadament fins Silla pel sud i 36 km pel nord fins a Sagunt, per la qual cosa la gran majoria dels nostres veïns i veïnes no utilitzen eixes vies de manera habitual.

Manifesta que Compromís per Mislata sempre estarà per recuperar per als ciutadans aquells servicis que es puguen municipalitzar, sobretot aquells que s'utilitzen per a benefici privat en lloc del bé comú, com ha sigut el cas d'Espanya, que s'han utilitzat les concessions d'obres públiques per a lucre d'un nombre molt minoritari d'empreses. Per això, diu, recolzaran esta moció que envia la Federació València de Municipis i Províncies.

Pren la paraula el portaveu del Grup Popular, Sr. López Sr. López

Bronchud, i anuncia el vot favorable del seu grup a la proposta que porta el Grup Ciutadans al Ple, i que sorgix de la Confederació d'Associacions Veïnals de la Comunitat Valenciana, de la que posteriorment s'ha fet eco la Federació Valenciana de Municipis i Províncies i distints partits polítics. Afirmar que creu que el debat va començar en l'Ajuntament de Benidorm amb una proposta del PP, i hi ha distints municipis de la Comunitat Valenciana en què s'està portant a Ple esta moció, que compta amb un suport unànim.

Per part del Grup PSOE pren la paraula la Sra. Peñarrubia Gil, i diu que el seu Grup també està d'acord amb la moció, com amb tota acció que supose una millora en la seguretat viària i un estalvi econòmic per a la ciutadania, i no sols estan d'acord amb el contingut de la moció, sinó que pensen que no sobra que s'haja presentat ara, perquè fent un poc de memòria cal recordar que ja l'any 2010 el PP va presentar al Ple d'este Ajuntament una moció sobre el rescat de la concessió en els trams de peatge.

Segons pareix, diu, hi havia una voluntat no manifesta oficialment que s'anava a iniciar el procés de gratuïtat de l'autopista, tal com demanava la moció, voluntat política no ratificada en aquell moment perquè, molt alegrement, deix el PP sobre la taula un tema tan important com és el de la seguretat viària i l'economia dels milers d'usuaris de la mencionada via en un moment poc oportú per a això, i no existia cap tipus de pronunciament oficial respecte d'això de la liberalització de l'autopista de peatge, tan sols una voluntat d'iniciar el procés de gratuïtat.

Per això, diu, toca fer la tasca que no es va fer fa sis anys i que Mislata es pronuncie a este efecte, perquè hi ha ocasions en què s'han de repetir certes mocions perquè estes puguen ser debatudes.

Prossegueix dient que si es tira mà de l'hemeroteca es pot veure com hi ha articles de març de 2014 que publica *El Levante*, en què es parla gradualment de la voluntat que finalitze la concessió al desembre de 2019, que és quan la gestió de l'explotació de la mateixa revertirà a l'Administració general.

Per això, diu, ara, que ja hi ha hagut un pronunciament oficial respecte d'això, s'ha d'exigir la garantia que el rescat de la concessió es vaja a produir en el termini marcat i que el 31 de desembre de 2019 siga liberalitzat el tram que va des de Tarragona a Alacant. Afig que el Grup PSOE està a favor d'una mesura que beneficia el ciutadà.

El Sr. González Murgui agràix els pronunciaments positius dels portaveus dels grups

El Sr. López Bronchud assenyala que pareix que els enlletgien la conducta d'haver presentat la moció al març de 2010 i que es deixe sobre la Taula perquè, segons pareix, s'estaven mantenint conversacions respecte d'això de la mateixa. Afig que la seua iniciativa del 2010 era la mateixa que la que ha transmés Ciutadans, i la recolzaven llavors i la recolzen hui.

La Sra. Peñarrubia Gil reitera la seua posició favorable a tot el que supose un benefici, tant en la seguretat com en l'economia per als usuaris de la via, entre els quals hi ha molts mislateros i mislateras.

Consideren que és una moció que s'hauria de recolzar per tots els grups i que haurà d'assumir el govern central.

Conclós el debat, el Ple de l'Ajuntament, per unanimitat dels seus membres va acordar aprovar la moció següent:

L'autopista del Mediterrani o AP-7 és un eix que comunica la costa mediterrània des de la frontera amb França fins a la població d'Algesires, també anomenat eix mediterrani. Els trams Tarragona-València i València-Alacant, la concessió dels quals correspon a l'empresa catalana Abertis (abans AUMAR), té com a data final prevista de la concessió el 31/12/2019 i el govern en de Rajoy - el que no fa res contra l'independentisme català- ja ha anunciat, que no confirmat, que no té previst renovar-la.

Esta important via de comunicació, discorre en els seus trams Tarragona-València i Valencia-Alicante, seguint en gran part el seu recorregut paral·lel a dos carreteres nacionals (N340 i N332) que de vegades travessen importants nuclis de població (Oliva, Gata de Gorgos, Benissa, Altea, El Campello, etc) i que suporten una elevada densitat de tràfic de vehicles. Com a conseqüència d'açò s'incrementa la freqüència d'accidents en estes vies (recordem que, segons un estudi realitzat pel RACE en 2006, en la N340 es troba el tram més perillós d'Espanya) i es generen nombroses molèsties a ios veïns d'estes poblacions.

En canvi, des de l'inici de la crisi, els esmentats trams de l'AP-7 han experimentat una notable reducció d'intensitat de trànsit, entre altres factors pel substancial preu del peatge i la reducció del personal de manteniment i auxili.

Per tot això i en atenció a estes consideracions, el Ple de l'Ajuntament de Mislata acorda:

- Sumar-se a la reivindicació de les federacions i associacions que formen la Confederació d'Associacions Veïnals de la Comunitat valenciana (CAVE-COVA) i sol·licite al Govern d'Espanya que garantisca el rescat general de la concessió de l'AP-7 en la data prevista per a la seua extinció (2019), sense pròrroga possible, de manera que es corregisca les discriminació negativa, que pel que fa a les comunicacions, patixen el nostre territori.
- Que l'Ajuntament de Mislata inste el Govern d'Espanya a rescatar aquells trams de l'AP-7 la liberalització dels quals és una necessitat immediata, especialment en el (Alt Maestrat, la Safor i la Marina) atenent l'alta intensitat de tràfic i a l'alta sinistralitat de les carreteres nacionals que discorren paral·leles a esta autopista, per les

comarques abans mencionades o que travessen poblacions on no s'ha realitzat desdoblament de la carretera nacional, de manera que puguen reduir-se les xifres de sinistralitat i l'alarmant mortalitat d'estes vies.

- Que siga quin siga l'acord del Ple Municipal, es comuniqui el seu resultat a la Confederació d'Associacions de Veïns de la Comunitat Valenciana (CAVE-COVA),
- Que es trasllade este acord al Govern de la Generalitat Valenciana per al seu coneixement, i en especial a les Conselleries que d'alguna manera es veguen afectades per este acord.
- Que es comuniqui este acord a totes les associacions de Misiata així com als mitjans de comunicació.

6. MOCIÓ DEL GRUP POPULAR DE REBUIG DE L'EXCLUSIÓ DELS ESTUDIANTS D'UNIVERSITATS PRIVADES DEL PROGRAMA DE BEQUES.

Es dona compte del dictamen de la comissió informativa i de control d'Interior i Benestar Social favorable a l'aprovació de la moció del Grup Popular de rebuig de l'exclusió dels estudiants d'universitats privades del programa de beques, així com de les esmenes presentades pel grup PSOE (R.E. 6205 i 6206).

Pren la paraula el portaveu del Grup Popular, Sr. López Bronchud, i dona lectura de la presa d'acords.

A continuació, pren la paraula el Sr. González Murgui i diu diu que el seu Grup voldria passar de puntetes en este assumpte, perquè entenen que el model d'ensenyança pública i ensenyança privada és una eterna pugna que es dona en la palestra de les Corts Valencianes.

Prossegueix dient que entén que, tal com es diu en la moció, s'està fomentant la desigualtat entre joves valencians i es condemna a molts estudiants a l'abandó dels estudis, i amb esta política de beques s'està produint un greuge comparatiu i estigmatitzant els estudiants de la universitat privada.

Assenyala que, com bé ha dit el portaveu proponent, són dos les raons per les quals s'acudix a la universitat privada: perquè la família ho preferix, possiblement perquè tindrà una disponibilitat econòmica folgada, o perquè no arriben a la nota de tall necessària i han de matricular-se en la dita universitat, amb el sacrifici econòmic que això suposa per a una economia domèstica. Finalitza dient que això de defensar una societat igualitària hauria de posar-se sempre en funcionament, i no sols pel seu enclavament ideològic.

Pren la paraula el portaveu del Grup Compromís per Mislata, Sr. Gil i Marín, i diu que el programa de beques universitàries que ha presentat la Conselleria d'Educació per al curs 2016-17, que introduïx quatre noves modalitats, té un criteri molt clar, que és el d'igualtat d'oportunitats per a tots els valencians i valencianes que aspiren a tindre estudis universitaris.

Explica que el Govern Valencià entén com a igualtat d'oportunitats la possibilitat que tenen tots, independentment de les seues circumstàncies econòmiques, d'optar per la Universitat Valenciana, i la no-discriminació, perquè les desigualtats econòmiques generen desigualtat social i condicions de privilegis per a unes persones enfront d'altres. És per això, diu, que el programa que la Conselleria presenta està enfocat a estes premisses.

Prossegueix dient que els governs han d'assegurar a la ciutadania l'existència d'una xarxa pública universitària de qualitat, pagada per tots, a la qual tinguen oportunitat d'acudir tots els ciutadans que ho consideren; per això les raons econòmiques són el motor de les beques i també ho són les raons acadèmiques. El criteri econòmic en la qüestió d'ajudes, continua, és fonamental per a totes les famílies, perquè és un esforç important que els seus fills i filles vagen a la universitat, i també per a totes aquelles persones independitzades de la família que aspiren al mateix, no sols per l'esforç de l'estudi sinó pel gasto que origina la vida universitària, més quan l'alumne s'ha de desplaçar a una altra ciutat a estudiar.

Pren la paraula el Sr. López Bronchud i diu al portaveu de Ciutadans, respecte a la seua afirmació que passaria de puntetes, que algú va dir que no es pot ser tebi, i és un consell que li dóna, i dir que este tema no competix a l'Ajuntament és quelcom que hauria d'explicar als estudiants de Mislata que van a la privada i no tindran dret a les beques, però als que sí s'ha liberalitzat l'autopista A7.

A continuació pren la paraula el Sr. Martínez Montoro, del grup Popular, i diu que esta moció rebutja l'exclusió d'estudiants de la universitat privada del sistema de beques del Consell, però li agradaria assenyalar que una vegada més l'equip de govern ha presentat unes esmenes a la moció que desvirtuen la seua presa d'acords.

Prossegueix dient que no es pot confondre el fet de que un estudiant vaja a una universitat privada amb el fet de que tinga necessitat o no d'obtindre una beca, i tampoc es pot caure en la temptació d'utilitzar el tòpic que els rics van a la universitat privada i els humils a la pública, perquè tots coneixen casos en què les famílies realitzen molts esforços econòmics i personals perquè un fill o filla puguen acudir a una universitat privada. Afig que també caldria plantejar-se si el jove ha pogut triar estudiar en una universitat privada per la qualitat de l'ensenyança, o bé perquè no existia oferta en la universitat pública.

Assenyala que el nou programa de beques de la Conselleria d'Educació, segons s'ha anunciat diverses vegades en premsa, només inclourà l'alumnat de la universitat privada que estudie veterinària i complisca

els requisits de la convocatòria, no obstant això, hi ha una vintena de carreres més que només existixen en els centres de titularitat privada, segons es desprén de l'últim informe titulat "La contribució socioeconòmica de les universitats públiques", elaborat per l'Institut Valencià d'Investigacions Econòmiques. En altres paraules, diu, si no s'obrin les beques a estos estudiants es generarà un greuge comparatiu respecte als seus companys que sí que podrien beneficiar-se. Afig que, si no existiren bona part dels títols exclusius de les universitats privades, els alumnes que els trien no tindrien més opció que buscar-se la vida fora de la Comunitat Valenciana. En este sentit, diu, l'informe cita vint-i-cinc casos de carreres exclusives, incloent-hi el doble grau de mestre de primària i d'infantil, que s'impartix en la Universitat Catòlica. A més, diu, l'Institut Valencià d'Investigacions Econòmiques realitza la mateixa anàlisi en el cas dels màsters oficials, i conclou que els centres privats de la Comunitat oferixen en exclusiva 79 màsters.

Assenyala que el Secretari d'Educació ha manifestat que "la llibertat no és llibertat si tots no estan en igualtat de condicions" però, diu, no es pot parlar de llibertat quan ell, junt amb el Conseller Vicent Marzá atempten una vegada i una altra contra la llibertat, en este cas, d'elecció del centre d'ensenyança, quan des del curs de 2006-2007 fins a l'actualitat tots els universitaris valencians tenien dret a beques amb independència de si estudiaven en la universitat pública o privada.

Existixe, diu, tres motius pels quals esta moció hauria d'aprovar-se en la seua redacció inicial: el primer d'ells és que el sistema de beques ja arreplega criteris econòmics pels quals un estudiant o una estudiant pot rebre una beca; en els casos de famílies de quatre persones el llindar és de 18.000 € i, en cas de superar-se, no obtindran la beca. Per tant, diu, resulta inútil intentar justificar l'exclusió d'estos alumnes pel fet de que són de major estatus econòmic, perquè estos no han rebut beca en cap moment, ni en la universitat pública ni en la privada. El segon dels motius, diu, és el cost econòmic que té el Consell respecte a les beques d'universitats privades, però com es deia en la moció, només suposa poc més d'un milió d'euros el que es va a estalviar el Consell a l'excloure a l'alumnat de les 4 universitats privades de la Comunitat Valenciana, i cal assenyalar que només el 8% dels universitaris acudixen a la privada i que fins a l'anterior curs només es beneficiaven un total de 3.121 alumnes de centres privats, i quasi tots amb beques complementàries o d'exempció de taxes.

El tercer dels motius, prossegueix, és que este sistema de beques pot ser inclús contrari a Dret, perquè l'article 14 de la CE diu que tots els espanyols som iguals davant de la Llei, i encara que en este cas no s'està davant d'una Llei sinó una orde, suposa també una violació manifesta de l'art. 27 respecte a la llibertat d'ensenyança, així, la Universitat CEU ja ha plantejat la possibilitat d'atacar este nou model de beques.

Finalitza dient que el que es va a produir és la marginació d'una part dels estudiants universitaris.

Per part del Grup PSOE pren la paraula la Sra. Julián Ruiz i diu que

l'objectiu pel qual s'ofereixen beques a l'estudi, siga quin siga el nivell en què s'ofereixen, és l'equitat en l'educació, igualant en oportunitats a les persones que per raó socioeconòmica o cultural puguen trobar-se en risc enfront d'altres. Tenint en compte este objectiu, diu, a qui han d'anar dirigides les beques és a aquells que més les necessiten, amb l'objectiu que tot l'alumnat es trobe en igualtat de condicions.

Explica que de les huit modalitats d'ajudes del passat mes de febrer i la implantació del qual serà efectiva per al curs 2016-2017, quatre són noves: la beca de no-abandó, la de formació a distància, la de formació en idiomes i les beques-salari. Totes les beques que s'implantaràn en el curs que ve i són de nova redacció, explica, satisfan principis bàsics que es contemplan en qualsevol situació quan es parla d'educació, entre elles la de gratificar l'esforç, ja que hi havia molts alumnes que havien de renunciar a estudis superiors, encara tenint bons resultats acadèmics, simplement perquè no eren capaços de costejar-los; el principi d'internacionalització del sistema formatiu i laboral es potencia perquè, a partir d'ara, es va a potenciar la competència lingüística en segones i terceres llengües, ja que l'alumnat podrà fer B1 o superior en una llengua estrangera, augmentant així la seua capacitat d'inserció laboral, podrà accedir a este títol des de la carrera, i el més interessant és que s'inclouen les universitats públiques en la implementació d'eixos títols. En la mateixa línia de la globalització, continua, l'import dedicat a les beques Erasmus augmentarà en més de mig milió d'euros, la qual cosa es reflectix en un major import i en una major duració de l'ajuda. D'altra banda, diu, les beques d'excel·lència estan destinades als millors expedients, i també es podran realitzar en centres a nivell internacional.

Prossegueix dient que en relació amb la conciliació familiar i laboral es promou la formació universitària a distància, impartida en col·laboració amb la UNED perquè a la Comunitat Valenciana siga efectiva. Afig que també té com a objectiu lluitar contra l'abandó escolar, evitant l'abandó dels estudis per l'increment que suposa pagar una assignatura en tercera o successives matrícules.

Assenyala que també destaca com a compromís polític d'ajudar als que més ho necessiten que es complemente la beca que atorga el Ministeri, per a compensar la pujada de taxes dels últims anys, fins a aconseguir l'exempció total en primer matrícula, tant per a grau com per a màster; i s'arregla el principi de la diversitat, perquè es rebaixa a cinc la nota mínima i es flexibilitza el criteri de renda.

Finalitza dient que esta proposta de beques ha de ser treballada, i escoltar abans de publicar la convocatòria als diferents sectors, opinions i, per què no, contemplar excepcions en la seua redacció, tal com s'arregla en l'esmena proposada.

En la seua segona intervenció, el Sr. Gil i Marín diu que el portaveu del Grup Popular ha fet una sèrie de comentaris, com que este sistema de beques coarten la llibertat de l'alumnat per a triar centre, però creu que no és

així, sinó que la Conselleria d'Educació ha prioritzat a aquelles persones que, per la seua situació econòmica, tenen més dificultat per a realitzar els seus estudis.

La regidora del Partit Socialista, afig, ha aportat una sèrie de xifres, i ell també vol donar altres, que situen en la realitat del que són estes propostes i del que està fent la Conselleria d'Educació i el Sr. Vicent Marzá, labor que condemna el Partit Popular en esta moció i en una altra anterior, quan és un treball, diu, que està sent més que efectiu.

Assenyala que abaixar les taxes a aquells que realment ho necessiten és l'objectiu prioritari d'estes mesures i, com ha dit anteriorment, que ningú es quede sense accedir a la universitat per raons econòmiques. Esta meta, explica, es pretén aconseguir amb una inversió de 23 milions d'euros, la qual cosa suposa un 6,5% més que l'any 2015; i d'esta quantitat 4,8 milions es destinaran a eximir el pagament de matrícula a alumnes amb menys ingressos.

Proseguix dient que en els últims cursos la Universitat Pública Valenciana ha perdut set mil alumnes, mentres la privada n'ha guanyat quaranta-u, la qual cosa demostra que és necessari donar més a qui més ho necessita.

Afirma que és necessari incrementar el nombre de persones que accedixen a la universitat si es vol apostar per la innovació i la investigació; s'ha creat la primera beca-salari, que inclou una paga mensual de fins a sis-cents euros, a fi que puguen estudiar els que no tenen prou per a pagar-se el dia a dia, i es preveu que beneficie a un miler d'alumnes de nou ingrés; i a més, s'ha abaixat la nota d'exigència del 5,5 a 5. Afig que el llindar de renda no ha de superar els 18.000 euros anuals per a una família de quatre membres.

Una altra novetat, diu, és la inclusió de la perspectiva de gènere en les beques per a pal·liar la feminització o masculinització dels graus. Així, en les carreres on més del 90 % de l'alumnat siga d'un únic sexe, com Educació Infantil, on hi ha una massiva presència de dones o, al revés en algunes enginyeries, si dos alumnes empaten, obtindrà l'ajuda el del sexe menys representat. Afig que també es crea una beca per a la formació d'idiomes en els centres universitaris, per import de 600 euros en cas d'aconseguir la certificació, i de 300 euros pel fet d'inscriure's; una altra per a estudiar a distància, els beneficiaris de la qual no hauran de pagar taxes per cursar graus en la UNED; i es generalitza la de no abandonament per a alumnes que hagen d'assumir la tercera o successives matrícules, que són les més cares, sempre que no li queden més de díhuit crèdits per a aconseguir el títol.

Assenyala que es mantenen les que cofinancen les estades Erasmus, però s'eleven les quantitats per als beneficiaris, tant les d'excel·lència, que s'amplien a 3.000 euros per a cursar un postgrau, inclús en una altra universitat espanyola o estrangera, incloses les privades; es mantenen les complementàries a les del Ministeri, que servixen per a compensar la pujada

dels preus de 2012, i les beques que cobrixen les taxes, les habituals, que inclouran també les segones matrícules si hi ha fons.

Diu que el Grup Popular pretén qüestionar el treball que es realitza per la Conselleria d'Educació i, en concret, per Vicent Marzà, però vol recordar que gràcies a ell i a esta Conselleria a Mislata s'ha licitat ja l'ampliació del menjador escolar del col·legi Ausiàs March, que portava nou anys pendents, durant els quals el govern del Partit Popular no el va realitzar i, no obstant això, en només uns mesos de l'actual govern serà una realitat. Afig que si pretenen comparar la passada situació amb l'actual cal tindre en compte les xifres i les dades, perquè són els que manen.

Per tot això, diu el Sr Gil i Marin, votarà en contra de la moció.

En la seua segona intervenció, el Sr. Martínez Montoro diu al Sr. Gil i Marín que no s'equivoque, que el seu grup porta esta proposta per a ajudar els estudiants universitaris que van a universitats privades, i no van en contra de ningú, de fet els pareix molt bé tots els esforços que realitza el Consell per a augmentar les beques, però volen que eixos esforços beneficien a tots i no sols als que ells vullguen.

Prossegueix dient que saben que són 23 milions i que la inversió ha augmentat, però només és un milió el que resten al 8% d'estudiants que es veuen marginats per la política del Sr. Marzà i del Secretari Autòmic d'Educació, Miguel Soler.

A continuació, dóna lectura a l'esmena de la moció realitzada pel PSOE i que modificaria la presa d'acords. Afirmar que el PSOE, amb esta esmena, a més de desvirtuar totalment la moció, el que pretén és marcar el full de ruta del treball del Grup Popular, la qual cosa li pareix lamentable.

Prossegueix dient que segons la visió de la Conselleria d'Educació esta mesura naix amb l'objectiu d'abaixar les taxes a aquells que realment ho necessiten i, com ha dit en la seua primera intervenció, també poden tindre necessitat d'obtindre beques els estudiants que van a la universitat privada. Afig que, en contra de les promeses realitzades durant la campanya electoral, el Consell diu que no cal abaixar les taxes universitàries, perquè el programa de beques les mitiga, com si una cosa fora incompatible amb l'altra; d'esta manera només es van a abaixar les taxes universitàries als alumnes a qui es concedisca una beca.

Assenyala que este no és un problema econòmic sinó ideològic, que pretén acabar amb la universitat privada i que suposa asfixiar a centenars de famílies que fan tot l'esforç i sacrifici perquè els seus fills vagen a la universitat privada perquè no han pogut entrar en la pública, siga per la raó que siga.

Finalitza posant dos exemples d'estudiants d'universitats privades: Alba, per exemple, admetia a un diari el següent: "Vaig i venge des de Tavernes de la Valldigna amb metro tots els dies i les beques són la meua

única salvació". Admet, a més, que hi ha molts estudiants que, com ella, estan en eixa situació i que el Sr. Marzá els està obligant a deixar els seus estudis el curs que ve per les seues actuacions. Marta, alumna de la Universitat Catòlica diu que l'única cosa que aconseguiran és que la mitat dels jòvens valencians no puguen estudiar ni treballar.

Pren la paraula la Sra. Julián Ruiz i diu al Sr. Gandia Escorihuela que si no van donar informació de l'objectiu de Mislata en relació amb la sostenibilitat ha sigut perquè s'han assabentat fa uns dies.

En relació al tema que es debat, diu que el treball de l'oposició ni es tapa ni s'oculta, i creu que en cap dels casos s'ha pretés desvirtuar la moció, sinó que l'esmena el que està dient és que no es pot discutir quelcom que no existix ni tan sols de manera formal, no es poden discutir unes bases de beques que encara no han aparegut.

Prossegueix dient que, com ha manifestat en la seua primera intervenció, la qual cosa va ocórrer en el mes de febrer va ser una declaració d'intencions, i no saben ni quines excepcions hi haurà ni quals són els criteris exactes.

En segon lloc, diu, no podrien votar a favor de la seua moció sense comptar amb l'esmena perquè no està ben feta. En eixe sentit, diu que han repetit que només el 8% d'universitaris de la privada es beneficien d'eixes beques, però en la moció presentada s'afirma que un alt percentatge d'alumnes que estudien en universitats privades reben alguna ajuda, la qual cosa demostra que no són estudiants privilegiats.

Per això, diu, esta moció té un problema de forma i de contingut.

Assenyala que també s'ha preguntat la raó que l'actual govern no haja abaixat les taxes com va prometre, i s'ha mantingut que no és un problema econòmic sinó de voluntat, i pregunta com pot dir açò i si considera de veritat que no hi ha un problema econòmic en l'administració, quan la situació del panorama educatiu que s'ha trobat l'administració actual no ha sigut encoratjadora. No va ocórrer el mateix, diu, quan el Partit Popular, encara tenint capacitat econòmica i voluntat, va eliminar les ajudes Erasmus als estudiants. D'açò, diu, també pot posar exemples que es poden comptabilitzar, testimonis en entrevistes en els mitjans, en assemblees d'alumnes, en els consells socials, en els claustres universitaris i en un llarg etcètera d'espais en què els afectats per este tema han pogut posar de manifest el seu descontent.

Prossegueix dient que la situació és complexa, perquè no tindrien per què estar en contra de que qualsevol estudiant que pretenga estudiar cursos superiors pugua optar a una ajuda però, per desgràcia, no per esta mesura sinó per altres, molts estudiants es van a quedar sense optar al dret de l'educació.

En este sentit, li recorda l'augment de les taxes universitàries i dóna

lectura a una nota de premsa en què es diu: “la pujada de taxes buida els campus. Les universitats públiques valencianes perden alumnes, registren un descens notable de crèdits matriculats i cau la demanda de màsters”, o també: “estudiar en una universitat pública este curs és més car, la crisi econòmica persistix i, damunt les beques s'han reduït. Segons dades dels rectorats, este curs que acaba de començar els alumnes s'han matriculat de menys assignatures. S'ha detectat una forta caiguda de la demanda de màsters, i en general, hi ha un descens, per primera vegada en anys, del nombre total d'universitaris”. I, diu, es podria seguir: “la Universitat Jaume I de Castelló va atribuir la pèrdua d'un 8,61% d'alumnes este curs a l'impacte de la pujada d'un 33% de les taxes acadèmiques i a la reducció de beques. La matrícula en les cinc universitats públiques d'Espanya va ser la tercera més cara d'Espanya després d'encarir-la l'anterior Consell del Partit Popular en un 93% entre 2012 i 2015. Com resultat en els últims dos cursos d'este període, set mil alumnes van ser expulsats del sistema universitari públic valencià”.

Així doncs, diu, a partir de la pujada de taxes de 2012 la universitat es va convertir en un objecte de luxe, sent la més cares després de Catalunya i Madrid. Afig que més conseqüències han sigut, per exemple, el descens de les ajudes: “la beca més anhelada”, deien alguns titulars, com: “molts es van quedar sense l'ajuda per la pujada de requisits acadèmics, mentres altres no saben la quantia fins d'ací a uns mesos”, van passar de demanar un cinc en algunes assignatures a demanar una nota de sis i mig, per la qual cosa molts alumnes que no aconseguien eixa nota, encara sense tindre recursos i aconseguint els barems que se'ls demanava, no van poder optar a eixa beca. D'altra banda, diu, les inversions en educació van caure des de 2012.

Per tot això i perquè l'objectiu final és que cap alumne es quede sense accedir a les universitats valencianes per raons econòmiques, creuen que s'ha de continuar treballant tenint en compte el caràcter essencial de les mesures, és a dir, que es potencie la igualtat d'oportunitats d'aquelles persones que més ho necessiten, de les persones que estan en desocupació, d'aquells que necessiten compatibilitzar treball i estudi, premiant l'esforç i, sobretot, promovent una educació d'equitat que elimine a poc a poc la bretxa social.

Davant de la falta de recursos, diu, la prioritat serà actuar on les dificultats de les famílies siguen més apressants, per a això està l'augment i redistribució de les beques, 6,5 milions d'euros més que el 2015, i també s'intentarà aconseguir eixe objectiu de la congelació de taxes quan la situació econòmica ho permeta. Estes són mesures, diu, que l'actual Conseller aplicarà. D'altra banda, tal com ha dit, el tema queda obert a la mencionada convocatòria de beques que a hores d'ara no es coneix.

Conclós el debat, se sotmet an votació les següents esmenes presentades pel Grup PSOE:

- Esmena R.E 6205: És aprovada per tretze vots a favor (Grup PSOE), cinc

vots en contra (Grup Popular) i dos abstencions (Grup Compromís per Mislata i Grup Ciutadans).

- Esmena R.E 6206: És aprovada per tretze vots a favor (Grup PSOE), i set abstencions (Grup Popular, Grupo Compromís per Mislata i Grup Ciutadans).

A continuació, se sotmet a votació el fons de l'assumpte i l'Ajuntament Ple per catorze vots a favor (Grup PSOE i Grup Ciutadans), cinc abstencions (Grup Popular) i un vot en contra (Grup Compromís per Mislata), va acordar aprovar la moció següent:

“Davant de la presentació, el dimarts 16 de febrer de 2016, del programa de beques universitàries per al curs 2016-2017 pel conseller d'Educació Vicent Marzá, i el secretari autonòmic d'Educació Miguel Soler i que diuen tindre com a principal objectiu "igualar en oportunitats" als estudiants i que "cap alumne es quede sense accedir a les universitats valencianes per raons econòmiques". Des del Grup Popular volem mostrar el nostre rebuig de l'exclusió de participar en el programa de beques a tots els estudiants d'universitats privades.

Segons s'indica en la presentació de les beques, "el programa té un marcat caràcter social per a potenciar la igualtat d'oportunitats a l'hora de cursar estudis universitaris i els criteris s'han establert pensant en aquelles famílies amb rendes més baixes i aquelles persones que o estan en la desocupació o han de compatibilitzar treball i estudis universitaris per a fer front a les matrícules". El Secretari Autonòmic, al seu torn, afirma que "la llibertat no és llibertat si tots no estan en igualtat de condicions".

El nou govern autonòmic ha decidit prioritzar les beques per als alumnes de les universitats públiques i ha exclòs a aquells que han optat per cursar els seus estudis en alguna de les quatre universitats privades que hi ha a la Comunitat Valenciana. Justifiquen la decisió del Consell de deixar fora del programa de beques als alumnes de les privades, de la manera següent: "un alumne d'una universitat privada ho és per dos motius: o perquè ho preferix la família o perquè no ha aconseguit la nota d'estil necessària, de manera que han preferit centrar l'ajudar a aquells que més ho necessiten".

Una sexta part de l'increment de les ajudes de la Generalitat, més d'un milió d'euros, s'obtindrà gràcies a l'exclusió dels alumnes de les universitats privades. El pròxim curs 2016-2017 només podran accedir a les ajudes els alumnes del grau de Veterinària, al no oferir-se esta titulació en el Sistema Universitari Públic Valencià.

Des del Grup Popular volem donar suport a les iniciatives dirigides a ajudar tots els estudiants valencians i creiem que amb este programa de beques es fomenta la desigualtat entre els jòvens valencians i condemna a molts estudiants a abandonar els seus estudis. El Consell ha plantejat el sistema de beques com una lluita entre l'ensenyança pública i privada, en el seu afany per atacar tot el que vinga del sector privada. Cal recordar que els alumnes que acudixen a centres privats també paguen impostos i tenen els mateixos drets i obligacions que la resta. Este és un pas més contra la

llibertat educativa, com ja ha fet el conseller Vincent Marzà suprimint el districte únic o amb les seues traves a la concertada, perquè el que realment volen evitar és que es trie lliurement en quin col·legi o universitat estudiar.

Ara, en contra de les promeses realitzades durant la campanya electoral, el Consell diu que no cal abaixar les taxes perquè el programa de beques les mitiga, com si una cosa fóra incompatible amb l'altra. És a dir, les taxes universitàries només es reduïxen els alumnes a qui se'ls concedix una beca.

Volem apuntar que entre els requisits per a la concessió de les beques, es troba el requisit econòmic i que ve marcat per la renda familiar. S'ha d'ajudar als alumnes i famílies amb independència del centre que trien, siga públic o privat.

Per tot l'anteriorment exposat, s'acorda:

ÚNIC: Valorar, una vegada presentada la convocatòria de beques i les possibles excepcions que es contemplen en ella en relació amb l'alumnat matriculat en universitats privades, presentar una nova moció que contemple les modificacions reals de la dita convocatòria.

7. MOCIÓ DEL GRUP COMPROMÍS PER MISLATA, PER A LA PREVENCIÓ I INTERVENCIÓ EN LA LGTBIFOBIA A LES AULES

Es dóna compte del dictamen de la comissió informativa i de control d'Interior i Benestar Social, favorable a l'aprovació de la moció presentada pel Grup Compromís per Mislata sobre la prevenció i intervenció en la LGTBIfobia a les aules.

L'Alcaldia recorda que en Junta de Portaveus es va acordar el debat conjunt d'este i del següent punt.

Pren la paraula el portaveu del Grup Compromís per Mislata, Sr. Gil i Marín i dóna lectura als acords proposats en ambdues mocions.

A continuació, pren la paraula el portaveu del Grup Ciudadanos-Mislata i diu que és cert que a la nostra societat democràtica li queda per recórrer en l'acceptació de la diversitat, i que esta falta d'igualtat queda retratada també en el tractament que les distintes lleis fan d'esta diversitat, condemnant a estos col·lectius a l'oblit o al desemparament més absolut.

Prossequix dient que, independentment de que les mocions siguen presentades per Compromís, lamenta que no estiguen presents els companys d'Esquerra Unida, perquè és el Grup que abandera el gros de les reivindicacions per al 17 de maig Dia Internacional contra la LGTBIfobia, i és el grup polític que ja té en marxa el cavall de batalla en este sentit, que no és ni més ni menys que impulsar l'aprovació d'una Llei integral que previnga qualsevol tipus de discriminació per motiu d'orientació sexual i identitat de gènere.

Prossegueix dient que el Grup Ciutadans és sensible a esta matèria i no estan en contra de la majoria dels acords proposats en estes mocions. No obstant això, diu, el vot es va a dirimir en funció de cada una d'estes mocions.

Pren la paraula el Sr. Gil i Marín i diu que, per desgràcia, l'odi i el rebuig cap a les persones lesbianes, gais, transsexuals, bisexuals i intersexuals persistix en la nostra societat, mostrant-se de diverses maneres. La discriminació exercida contra este col·lectiu és violència, i com a tal ha de ser denunciada i condemnada enèrgicament, tant per la societat com pels poders públics.

Prossegueix dient que, afortunadament, no tot està perdut, i hi ha un gran consens en la nostra societat sobre la importància i la gravetat de les agressions que patix este col·lectiu, amb especial rellevància de què es produïxen en l'àmbit educatiu.

Assenyala que fenòmens com la LGTBIfobia, produïxen greus efectes en la salut física i psíquica de les víctimes, no sols en el moment de patir estes agressions, sinó, inclús, al llarg de tota una vida.

Per esta raó, diu, consideren que l'educació i el sistema educatiu han de jugar un paper fonamental per a evitar este tipus d'agressions, per al que necessàriament s'han d'inculcar en la societat valors com el respecte i la tolerància, que són fonamentals, no sols per a protegir a este col·lectiu, sinó també per a humanitzar i sensibilitzar a una societat que pareix en alguns casos estar obstinada a mantindre'ns.

Resulta evident que les institucions públiques han d'implicar-se i treballar per a eradicar qualsevol tipus de violència en els centres formatius, ja que correspon als poders públics, a la comunitat educativa i als pares intervindre enfront d'estos fenòmens.

Prossegueix dient que, en el cas de l'Ajuntament de Mislata, entenen que ha de tindre un protagonisme rellevant a l'hora aplicar protocols de prevenció actuals o futurs que es puguen posar en marxa, com la formació i informació per a professors, famílies i alumnat, campanyes de sensibilització, assessorament, i realització de tants estudis com a informes siguen necessaris per a conèixer la realitat del nostre municipi en relació amb la LGTBIfobia, és a dir, posar totes les ferramentes de què disposa l'administració local.

Assenyala que, com diu el principi de l'exposició de motius de la moció del dia de la visibilitat lèsbica, no és fruit de la casualitat que en les sigles que designen col·lectivament Lesbianes, Gais, Transsexuals i Bisexuals (LGTB), la L ocupe el primer lloc, la raó va ser la d'impulsar una estratègia del moviment en defensa dels drets i llibertats d'este col·lectiu, una aposta pel lideratge de les dones lesbianes i per la visibilitat de la seua realitat personal i

social.

Afirma que el que pretén Compromís és buscar la plena igualtat entre les persones, independentment de les seues idees, creences, origen, condició social o, com el cas que ens ocupa, la seua orientació sexual. Afig que quan es parla d'igualtat no es fa referència a què una dona siga igual que un home, que un musulmà tinga els mateixos hàbits i costums que un cristià, que un homosexual siga igual que un heterosexual, sinó que és una igualtat que es basa fonamentalment en el dret de cada ciutadana i ciutadà a ser diferent, i que com a conseqüència d'eixa diferència no patisca cap tipus de discriminació per part de la societat i siga acceptat en les mateixes condicions i drets que qualsevol altre ciutadà o ciutadana, eixe ha de ser l'objectiu de la igualtat, la integració plena en la societat, independentment de les seues idees, creences, origen o orientació sexual.

Assenyala que el dia 26 d'abril va ser declarat per la Federació Estatal de Lesbianes, Gais, Transsexuals i Bisexuals, Dia de la Visibilitat Lèsbica, amb la intenció de trencar amb el desconeixement i els estereotips existents en la societat sobre la realitat de les dones lesbianes.

Afirma que les dones lesbianes patixen una discriminació encara major que el conjunt del col·lectiu, i les administracions públiques tenen l'obligació d'eradicar-la; una discriminació que pot inclús multiplicar-se si s'afigen qüestions identitàries emmarcades en la cultura, ètnia, edat, diversitat funcional o identitat de gènere, en el cas de tractar-se de dones lesbianes transsexuals.

Explica que, entre altres discriminacions, es pot destacar el fet que siguen excloses de l'accés als tractaments de reproducció assistida a la sanitat pública, tot i que, afortunadament, El "Govern del Botànic" va revertir esta situació, i hui en dia és possible que les dones lesbianes puguen rebre este tractament, cosa que no succeïx en altres autonomies de l'estat espanyol. Per això, diu, és necessari acabar amb la lesbofobia social i institucional, per a fer possible una societat de persones diverses però iguals en drets.

Per tant, diu, des del grup municipal de Compromís per Mislata demanen a tots els grups ací representats el ferm suport a estes dos mocions, perquè entre totes i tots continuen treballant per a conquistar eixa igualtat tan anhelada, eixe dret a ser diferent.

Pren la paraula el portaveu del grup popular, Sr. López Bronchud, i diu, sobre la contestació donada al Sr. Gandia Escorihuela, que el catorze de gener ja es va anunciar l'adhesió a Ciutats de Desenrotllament Sostenible, per la qual cosa és una qüestió de fa tres mesos i no de fa deu dies.

Entrant en el tema que es debat diu que, com quan s'ha parlat de violència de gènere o altres qüestions de caràcter social, només es pot expressar que el que realment és condemnable és que en el segle XXI s'haja de continuar debatent sobre estes qüestions, però la LGTBIfobia existix i és

necessari prendre posicionament, perquè és una xacra social en què l'educació té un paper molt important, perquè ha de ser l'eix vertebrador en la lluita contra la discriminació i intolerància, i la protecció i la normalització del col·lectiu ha de ser una prioritat absoluta, sense oblidar que esta lluita per eradicar la desigualtat no serà completa fins que no s'aconsegueixca eradicar altres com puguen ser el masclisme o el racisme.

La posició del Grup Popular, diu, és de suport a ambdós mocions, perquè consideren menyspreable que la discriminació per orientació sexual siga una realitat. En relació a la primera de les mocions, diu que el Grup Popular ha presentat una esmena, a la que dóna lectura. Explica que en este municipi es compta amb dos ferramentes, com són el Consell d'Infància i el Pla Local d'Infància i Adolescència, que són bàsiques per a marcar la política de futur en esta qüestió.

Respecte de la següent moció, diu que compartixen els punts de presa d'acords i votaran a favor.

A continuació, demana que es voten favorablement les esmenes del seu Grup perquè la infància i l'adolescència LGTBBIfobia existix en aules i carrers, i els comportaments que cal condemnar de les persones que ataquen a les que tenen una condició personal diferent no poden ser un atac directe als processos de creixement de la pròpia població, i en este sentit entenen que qualsevol mesura que porten a este Ple per a treballar en el tema de la diversitat afectiva i sexual serà recolzada pel seu Grup.

Pren la paraula la portaveu del Grup PSOE, Sra. Martínez Mora i diu que s'està parlant de drets humans, i hi ha dies en què els sons deixen de ser quimeres per a convertir-se en realitat.

Explica que tot comença una nit de 28 de juny de 1969, quan es va començar a recórrer un llarg camí cap a la igualtat real de les persones. Eixe col·lectiu, diu, continua sent un gran desconegut per un gran percentatge de la ciutadania; eixos perjuís, eixos estigmes associats a eixes circumstàncies, que encara s'assenyalen com a trastorns mentals. Afig que hui en dia, en més de 70 països formar part d'estos col·lectius, ser el que s'és, una persona, porta a penes de presó i inclús a cadenes perpètuas, quan només s'està parlant, repetix, de drets humans.

Quan es parla de drets humans, prossegueix, s'ha de deixar a part la ideologia i eixes batalles estèrils en què només s'aconsegueix que determinats grups anul·len o deixen sense veu a eixos col·lectius, Afig que amb diferents lleis a través de distints governs socialistes s'han posat mitjans, tot i que encara quede molt per fer.

Prossegueix dient que cal garantir l'assistència a totes les persones, moltes de les quals engloben eixos col·lectius, que han hagut de deixar els seus llars i les seues arrels en un viatge incert per lleis que els perseguien. Afig que algunes d'eixes persones estan ací i són lliures.

Continua dient que este gran col·lectiu ha après a esperar, encara que per mig hi ha hagut moltes històries de dolor, bots al buit, menyspreu social, desarrelament familiar, suïcidis i massa vides que s'han quedat en el camí, simplement pel fet de poder desenrotllar la seua llibertat de gènere en llibertat.

A vegades, continua, cal continuar recordant eixes lleis aprovades per governs socialistes, com la Llei d'Igualtat o la Llei de matrimoni de persones del mateix sexe.

Continua dient que no es tracta sinó de tindre els mateixos drets que els altres i les mateixes oportunitats, del dret a tindre la teua identitat i un DNI d'acord amb la dita identitat. Repetix que estes mocions tracten dels drets humans, de la convicció i la força d'eixos col·lectius i dels representants polítics que estan en este Ple, almenys el del seu grup, com s'ha demostrat moltes vegades, com, per exemple, amb la Llei de matrimoni del mateix sexe, impulsada per dos forces imparables; la llibertat i la igualtat, atés que afegir un xicotet paràgraf en un article va suposar un profund impuls i triomf de milers de persones, perquè ampliar quatre línies ampliava les seues oportunitats de felicitat.

Es venia, diu, de drets ignorats, de dignitat ofesa, d'identitat negada i d'una llibertat reprimida. Amb estes lleis, afig, en defensa que tots i totes gaudiren dels mateixos drets, la societat els ha tornat a poc a poc el que mereixen: es reconeixen els seus drets, es restaura la seua dignitat, s'afirma la seua identitat i se'ls restitueix la seua llibertat. Pot, diu, que siguen una minoria, però el seu triomf, finalment, és un triomf de tots, inclús d'aquells que s'han oposat a estes lleis de llibertat i de dret igualitari.

Assenyala que en una moció anterior el portaveu del Grup Popular parlava de la igualtat davant de la llei que la Constitució reconeix, i diu, que sí, que ací tots són iguals davant de la llei, independentment de la identitat de cada un i de cada una, perquè el triomf és la llibertat i la igualtat que tots defenen, perquè això fa una societat més rica. Afig que les conseqüències d'estes lleis han suposat l'estalvi d'un patiment inútil. Cada dret conquistat, cada llibertat aconseguida ha sigut el fruit del sacrifici de moltes persones que, al llarg dels anys, han defés estos drets, com, per mencionar a algunes d'estes persones, Silvia Ribera, Carla Antonelli i el recentment difunt Pedro Zerolo.

En la seua segona intervenció, el Sr. González Murgui diu que després de sentir les intervencions anteriors, i sintetitzant, es fa manifesta i patent la necessitat d'uns plans d'intervenció a nivell social i educatiu i, sobretot, la reglamentació jurídica específica respecte d'això.

El Sr. Gil i Marín agraïx el vot favorable dels grups encara que, diu, no li ha quedat clar si el Grup Ciutadans votarà a favor d'ambdós mocions o només d'una.

Prossegueix dient que votarà a favor de l'esmena presentada pel Grup

Popular i demana que s'expliquen les presentades pel grup PSOE, en concret en relació a la introducció de la Q en les sigles, perquè ha consultat amb l'associació LAMBDA i ni en els seus estatuts ni en els documents de base apareix, encara que si apareix el signe + per a visibilitzar a les persones que conviuen amb VIH.

En el seu segon torn d'intervenció, el Sr. López Bronchud agràix el vot favorable de Compromís a l'esmena del Grup Popular i reitera el vot favorable del seu Grup.

Per part del Grup PSOE, pren la paraula el Sr. Moreno Porcal i diu que per a debatre esta moció ha de saber-se de quin tema s'està tractant: s'està parlant de previndre l'odi en les aules per l'orientació sexual, per la identitat de gènere, pel sexe biològic que es posseïska.

Explica que quan es parla d'orientació sexual s'està parlant del que una persona sent d'una altra, quan es parla d'identitat de gènere, el que sent eixa persona amb si mateixa i quan es parla de sexe biològic, pel sexe biològic amb què naix.

Prossegueix dient que també s'està debatent sobre la visibilització de les dones lesbianes, i diu que no en totes les ocasions la dita visibilitat és positiva. Explica en este sentit que, en l'època nazi, a Alemanya es visibilitzava a les persones homosexuals marcant-los amb uns triangles en el muscle, en el pit, roses als hòmens i triangles negres a les dones lesbianes. Per això, diu, la visibilitat mai ha de ser imposada, s'ha d'animar sense tirar, acompanyar, sense traure.

En relació amb la moció sobre visibilitat del lesbianisme relata la història de Marcela i Elisa, el primer matrimoni homosexual d'Espanya amb constància registrada, de l'any 1901. Van voler casar-se a la Catalunya, explica, i per a això una d'elles va haver d'adoptar una identitat masculina, l'acte es va celebrar per l'església, però van ser descobertes posteriorment, denunciades i perseguides. L'últim que se sap d'elles és que se'n van anar a Argentina, i la seua acta mai va ser anul·lada en el registre civil.

Afirma que el Partit Socialista ha sigut un dels grans partits a impulsar la igualtat i augmentar els drets en matèria de LGTIBQfobia, En este sentit, el 3 de juliol de 2005 va passar a ser legal el matrimoni entre persones del mateix sexe, i posteriorment Espanya seria l'exemple de distints països d'Europa. Afig que el PP va presentar fins a sis esmenes per a la seua eliminació, un recurs d'inconstitucionalitat, i el 6 de novembre de 2012 el matrimoni entre persones del mateix sexe era constitucional. Afig que l'Assemblea de Madrid, fa poc, va aprovar la Llei d'Identitat i Expressió de Gènere, Igualtat Social i no Discriminació de la Comunitat de Madrid, amb l'abstenció del PP i amb els vots favorables de la resta de partits.

El govern del PP a la Comunitat Valenciana, assenyala, impedia a les dones lesbianes els tractaments de fertilitat, i ara el govern del PSPV-Compromís els ho permeten. A Andalusia s'aprova el 2014 una Llei Integral

para la no-discriminació per motius d'identitat de gènere i reconeixement dels drets de les persones transsexuals, mentres que en el 2014 el PP a la Comunitat Valenciana va impedir que es discutisca en les Corts un projecte de llei contra la discriminació de les persones LGTBIQfobia.

Afirma que el seu Grup donarà suport a totes les mocions que siguen coherents, més encara aquelles que defenguen i augmenten drets, que tracten de drets subjectius, però sempre d'una forma objectiva.

Assenyala que no és veritat que augmenten els casos d'homofobia, que el que augmenten són les denúncies, i és així pel suport a estos col·lectius, perquè des de la visibilització es normalitza quelcom que a moltes persones els suposa un patiment, a vegades per la seua pròpia falta d'informació i per la falta d'informació de la societat.

Continua dient que les dones lesbianes patixen una doble discriminació: per ser dones i per ser lesbianes, i les dones *trans* tenen una triple discriminació, contemplades com transgènere i transsexuals, per això volia augmentar el paràgraf tant en el títol com en les esmenes que presenta el Grup Socialista, perquè encara que LAMBDA no ho contemple sí ho fan altres col·lectius, i també cal fer referència a la discriminació de les persones intersexuals, que són les que naixen amb dos sexes, o les que van més enllà de les possibles etiquetes. El que intenten amb estes esmenes, diu, és introduir tot el col·lectiu, totes les persones que encara que normativament en les associacions no estiguen representades, sí ho estiguen en este Ajuntament.

Assenyala que és necessari tindre un compromís amb este col·lectiu, donant informació des de l'educació, perquè és des d'ací des d'on s'ha de començar, i per això el canviar la condició per orientació, a l'entendre que "condició" és un concepte arcaic, perquè no es té una orientació determinada per la condició social, sinó pel que cada un sent.

Respecte a l'esmena del Grup Popular, diu que la votaran en contra perquè el que pretenien era objectivizar el tema, i han retirat per això qualsevol referència als grups polítics, perquè volen, com ha dit, defensar drets subjectius per mitjà d'actes objectius, perquè no ocorrega el que va succeir durant el govern del Sr. Rodríguez Zapatero, en el que es van presentar recursos per a eliminar determinades lleis que afavorien la igualtat de gènere.

Conclòs el debat, se sotmeten a votació les esmenes següents:

- Esmena RE. 7994, presentada pel Grup PSOE, que és aprovada per tretze vots a favor (Grup PSOE), dos vots en contra (Grup Compromís per Mislata i Grup Ciutadans) i cinc abstencions (Grup Popular).
- Esmena RE 7995, presentada pel Grup PSOE, que és aprovada per unanimitat.
- Esmena RE 7996, presentada pel Grup PSOE, que és

aprovada per unanimitat.

- Esmena RE 8037, presentada pel Grup Popular, que és rebutjada per tretze vots en contra (Grup PSOE) i set vots a favor (Grup Popular, Grup Compromís per Mislata i Grup Ciutadans)

A continuació, se sotmet a votació el fons de l'assumpte, i el Ple de l'Ajuntament Ple per unanimitat dels seus membres, acorda aprovar la moció següent:

“MOCIÓ PER A LA PREVENCIÓ I INTERVENCIÓ EN LA LGTBIQFOBIA A LES AULES

Per desgràcia, la LGTBIfobia l'odii el rebuig de les persones lesbianes, gais, transsexuals, bisexuals o intersexuals) persistix en la nostra societat, mostrant-se amb moltes i diverses cares. La discriminació exercida contra este col·lectiu és violència i com a tal ha de ser denunciada i condemnada enèrgicament tant per la societat, com pels propis poders públics.

Hi ha consens en la nostra societat sobre la gravetat de les agressions en l'àmbit educatiu per intolerància a la diversitat afectiu-sexual. Fenòmens com la LGTBIfobia, o l'assetjament a persones lesbianes, gais, transsexuals i bisexuals (*LGTBI), tenen greus conseqüències per a la salut física i psíquica de les mates.

L'origen d'estes agressions es troba en valors com el masclisme, la intolerància o a l'ús de la violència enfront del diàleg.

Per un altre costat la prevenció d'esta alifac forma part de la lluita per la igualtat que han d'impulsar els poders públics, que no serà completa si no treballem al mateix temps contra altres desigualtats; com el masclisme, la xenofòbia o el racisme.

Som conscients que este treball requerix d'un esforç educatiu enorme, es tracta de desconstruir molts dels prejudis naturalitzats per la societat i que les institucions reproduïxen de forma automàtica. És un esforç que requerix un canvi estructural de les lògiques del sistema a tots els nivells. Però que no pot continuar sent l'assignatura pendent de la majoria de països, i els/as representants espanyols han de tindre això en compte a l'hora de dirigir-se a altres països de l'àmbit internacional.

Per tot això creiem que des de les institucions hem de continuar treballant en pro de la igualtat legal, social i de facto entre totes les persones. Cal impedir que les conviccions morals o ideològiques individuals continuen minant l'avanç de la igualtat, que és el camí de la democràcia.

Correspon als poders públics, a la comunitat educativa i als pares, intervindre enfront d'estos fenòmens. No obstant això els Equips d'Orientació i de suport es troben desbordats.

En el cas de l'Ajuntament de Mislata, creiem que ha de tindre un paper de prevenció que siga complementari dels protocols actuals o futurs que es puguen posar en marxa. Compromís per Mislata considerem que l'Ajuntament de Mislata ha de ser un protagonista actiu en la prevenció d'estos problemes.

En atenció a estes consideracions, el Ple de l'Ajuntament de Mislata acorda:

1. Es donarà compte al Ple de totes les incidències detectades anualment en relació amb la LGTBIQfobia, així com de les mesures adoptades pels tècnics especialitzats en esta matèria. Els tècnics especialitzats elaboraran un informe conjunt que traslladaran a la Corporació.

- Organitzar durant el curs activitats de divulgació dirigides a professorat, famílies i alumnat, per a facilitar la detecció de la *LGTBIQfobia en totes les seues formes i com afrontar-la, formant en la resolució pacífica de conflictes, en la tolerància, i privilegiant la mediació escolar com a forma de resoldre'ls.

- Dur a terme una campanya de sensibilització i incloure en el pròxim Programa d'Integració Educativa municipal l'organització durant el curs d'activitats de divulgació dirigides a la comunitat escolar i a la població en general, per mitjà de l'edició de fullets i aprofitament dels portals institucionals que pose en relleu esta problemàtica concreta.

- Estudiar la possibilitat de posar en marxa un servei d'assessorament especialitzat, per mitjà de línia telefònica gratuïta, o a través del servei de les Oficines d'Atenció al Ciutadà o dels Servicis Socials destinat a prestar atenció i orientat a les víctimes, inclús la realització de denúncies de situacions d'assetjament i violència per motius de LGTBIQfobia entre l'alumnat.

- Els/as representants municipals en els Consells Escolars del municipi presentaran informe anual davant d'esta Corporació amb totes les incidències detectades en relació amb la LGTBIQfobia, així com les mesures adoptades, i noves propostes d'intervenció. L'Equip de Govern elaborarà un informe conjunt que traslladarà a la Corporació.

8. MOCIÓ DEL GRUP COMPROMÍS PER MISLATA 26 D'ABRIL, DIA DE LA VISIBILITAT LÈSBICA

Es dóna compte del dictamen de la comissió informativa i de control d'Interior i Benestar Social, favorable a l'aprovació de la moció del Grup Compromís per Mislata, per a la prevenció i intervenció en la LGTBIQfobia a les aules, així com de les dos esmenes presentades pel Grup PSOE.

Havent-se debatut esta moció conjuntament amb l'anterior, se sotmeten a votació les esmenes presentades pel Grup PSOE (RE 7997 i 7998) que són aprovades per unanimitat.

A continuació, se sotmet a votació el fons de l'assumpte i el Ple de l'Ajuntament, per unanimitat dels seus membres, acorda aprovar la moció següent:

“No és fruit de la casualitat que en les sigles que designen col·lectivament Lesbianes, Gais, Transsexuals i Bisexuals (LGTB), la L ocupe el primer lloc. Va ser una estratègia del moviment en defensa dels drets i llibertats d'este col·lectiu, una aposta pel lideratge de les dones lesbianes i per la visibilitat de la seua realitat.

Promogut per la Federació Estatal de Lesbianes, Gais, Transsexuals i *Bisexuals (*FELGTB) en 2008, es va fer un pas ferm i històric cap a la plena igualtat de les dones lesbianes, celebrant l'Any de la Visibilitat Lèsbica i instaurant el 26 d'Abril com a Dia de la Visibilitat Lèsbica, amb la intenció de trencar amb el desconeixement i els estereotips existents en la societat sobre la realitat de les dones lesbianes.

Cada any, des de llavors, el moviment LGTB fa una crida a les dones no heterosexuales que exercixen un paper rellevant en l'àmbit públic perquè es visibilitzen i siguin referents socials positius, contribuint així a l'eliminació de prejudis i fent un pas més cap a la consecució de la igualtat real i efectiva.

Encara que molts han sigut els èxits aconseguits en este camí, encara queda molt per reivindicar. I és que, de la mateixa manera que el patriarcat suposa una barrera perquè les dones en el seu conjunt aconseguisquen una igualtat de facto quant als hòmens, les dones lesbianes s'enfronten a més a discriminacions i obstacles perquè la seua orientació sexual suposa una discriminació afegida.

Una doble discriminació que pot inclús multiplicar-se si afegim qüestions identitàries minoritàries emmarcades en la cultura, ètnia, edat, diversitat funcional o identitat de gènere, en el cas de tractar-se de dones lesbianes transsexuals.

Mentres en la nostra societat persistix la presumpció d'heterosexualitat, que invisibilitza a les dones no heterosexuales, les dones lesbianes han de fer front a múltiples discriminacions. Estan sent excloses de l'accés als tractaments de reproducció assistida en la sanitat pública, senten l'absència de la seua realitat en les aules i inclús patixen assetjament escolar per la seua orientació, experimenten en les consultes ginecològiques el desconeixement de la diversitat sexual i de gènere per part dels professionals sanitaris, patixen els retalls socials i la disminució de les inversions en polítiques d'igualtat.

És necessari un compromís ferm de les institucions públiques amb la igualtat, i polítiques per a acabar amb qualsevol tipus de discriminació i desigualtat, en este cas la lesbofobia social i institucional, per a fer possible una societat de persones diverses, però iguals en drets.

En atenció a estes consideracions, el Ple de l'Ajuntament de Mislata

acorda:

PRIMER: Que l'Ajuntament de Mislata es compromet a impulsar i donar suport a campanyes de sensibilització que potencien la visibilitat de dones lesbianes com a referents públics positius i que lluiten contra la invisibilitat i els prejudis que patix este col·lectiu.

SEGON: Garantirà la inclusió de les dones lesbianes en les polítiques d'igualtat, tenint en compte la seua realitat, i adoptant mesures encaminades a l'eliminació de la lesbofobia social i institucional.

TERCER: Inclourà als protocols de la policia local mesures per a combatre la violència cap a les dones lesbianes.

QUART: Instarà a les institucions sanitàries competents a l'elaboració de protocols sanitaris, especialment ginecològics, per a la correcta atenció de la salut sexual de dones que tenen sexe amb dones (DSD), i a la formació específica i adequada del personal sanitari, tant en salut sexual com en diversitat sexual, de gènere i familiar, així com al foment i protecció de la salut sexual de DSD.

QUINT: Instarà a la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública a la formació i sensibilització del personal dels centres geriàtrics en diversitat sexual i de gènere.

SEXT: Instarà a la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport a la formació del personal docent en diversitat sexual, de gènere i familiar. Així com protocols d'actuació que permeten detectar casos d'assetjament escolar per orientació sexual o identitat de gènere.

SÈPTIM: Instarà en El Govern central que pose fi a la discriminació en l'accés als tractaments de reproducció assistida en la sanitat pública per a les parelles de dones o dones soles.

OCTAU: D'este acord es donarà trasllat al conjunt de les associacions LGTBIQfobia del municipi i es difondrà a través dels mecanismes habituals del gabinet de comunicació del consistori.

A les 22.20 hores, per la Presidència es disposa la realització d'un descans, i es reprén la sessió a les 22.50 hores.

9. MOCIÓ DEL GRUP CIUDADANOS-MISLATA SOL·LICITANT A LES ADMINISTRACIONS SUPRAMUNICIPALS I AL GOVERN AUTONÒMIC DE LA COMUNITAT VALENCIANA LA IMPLANTACIÓ EN ELS LLOCS MÉS SENSIBLES DE LA POBLACIÓ DE DESFIBRIL·LADORS SEMIAUTOMÀTICS.

Es dóna compte del dictamen de la comissió informativa i de control d'Interior i Benestar Social, favorable a l'aprovació de la moció presentada pel Grup Ciudadanos-Mislata sol·licitant a les administracions

supramunicipals i al Govern autonòmic de la Comunitat Valenciana la implantació en els llocs més sensibles de la població de desfibril·ladors semiautomàtics.

Pren la paraula el Sr. González Murgui, portaveu del Grup Ciudadanos-Mislata, que dóna lectura als acords.

Explica que la fibril·lació ventricular és la causa més freqüent de mort sobtada, i que l'efectivitat d'estos aparells és màxima en el moment inicial, disminuint posteriorment. Afig que el dit aparell, està pensat per a ser utilitzat per personal no sanitari.

Finalitza dient que el més important és que en esta moció no se sol·licita que la càrrega econòmica d'adquisició d'estos desfibril·ladors siga assumida per les arques municipals, sinó per entitats supramunicipals i el govern autonòmic, i l'altra novetat que incorpora esta moció sobre les presentades per altres municipis és la sol·licitud que la formació es realitze a través de l'Institut Valencià Procor (INSVACOR) per la seua experiència en esta matèria.

Pren la paraula el portaveu del Grup Compromís per Mislata, Sr. Gil i Marín, i diu que fa poc ha assistit a una reunió amb responsables sanitaris i responsables de l'Ajuntament de València tractant d'este tema i tots coincidien en la importància d'adoptar mesures, concretament es va parlar de la problemàtica que es dóna en Falles, com a conseqüència de les aglomeracions de personal, i com la instal·lació de desfibril·ladors en alguns punts podria salvar moltes vides.

Explica que la causa més freqüent de parada cardiorespiratòria en l'adult, en el mig extrahospitalari, és la fibril·lació ventricular. Este ritme cardíac caòtic representa més del 75% de les morts sobtades d'origen cardíac i requereix d'atenció immediata, ja que per cada minut que es retarda el seu tractament adequat es redueix en un 10% la possibilitat de supervivència de la persona que la patix.

Prosegueix dient que només hi ha un tractament efectiu per a frenar la mort sobtada cardíaca, i és la desfibril·lació precoç, procediment que consistix a realitzar una descàrrega elèctrica en el cor, amb la que es pretén reiniciar la seua activitat elèctrica.

Per això, diu, es recomana la instal·lació de desfibril·ladors externs semiautomàtics en aquells llocs en què transiten o romanguen gran nombre de persones, la qual cosa permetria atendre el pacient en el mínim de temps possible amb alts nivells de qualitat i eficàcia, i que al mateix temps garantisca la continuïtat assistencial.

Assenyala que la formació per a poder obtindre la capacitat per a l'ús de desfibril·ladors està establida en 12 hores, amb mòduls de caràcter teoricopràctic, i el curs per a renovar la certificació és de 6 hores, per la qual cosa el temps no serà un impediment per a formar el personal en l'ús dels

desfibril·ladors.

Finalitza dient que, atés que el temps és vital per a poder salvar una vida i que la formació no és un impediment, el vot del seu grup serà positiu.

Per part del Grup Popular pren la paraula el Sr. Martínez Montoro i diu que el seu grup compartix la finalitat de la moció, que consideren susceptible de millorar-se a través de les tres esmenes que han presentat.

La primera, diu, consistix a afegir un punt quint a la presa d'acords, pel que l'Ajuntament insta a la Diputació de València a recuperar el programa de desfibril·ladors i que repose la quantitat necessària a fi que puga desenrotllar-se esta moció en benefici de tots.

La segona esmena sol·licita que l'Ajuntament pose en marxa campanyes de conscienciació per a la ciutadania dels riscos de malalties cardiovasculars i Primers auxilis i, finalment, la tercera esmena consistix a substituir el punt segon de la presa d'acords, afegint en la realització de cursos de formació a Protecció Civil.

Per part del Grup PSOE pren la paraula el Sr. Arenes Almenar, i diu que li agradaria fer una xicoteta introducció. En este sentit, explica que la parada cardiorespiratòria destaca en la majoria de situacions d'emergència sanitària amb riscos vitals, i requerix una resposta immediata.

Afirma que la causa més freqüent de parada cardiorespiratòria en l'adult en el mig extrahospitalari és la fibril·lació ventricular, que representa el 75% de les morts sobtades d'origen cardíac, per la qual cosa requerix una atenció immediata, ja que per cada minut que es retarda el seu tractament es reduïx un 10% la possibilitat de supervivència.

Prossegueix dient que les eminències clíniques i científiques ratifiquen que la desfibril·lació primerenca i la reanimació cardiopulmonar és la resposta més adequada en estos casos. Continua assenyalant que els desfibril·ladors semiautomàtics externs són dispositius senzills i segurs, capaços de realitzar el ritme cardíac i de reconèixer la presència o l'absència de ritme desfibril·lable, la qual cosa ha fet que les comunitats científiques impulsen la utilització d'estos aparells per personal no metge degudament capacitat, fins a l'arribada dels servicis d'emergència, i es recomana la instal·lació d'estos desfibril·ladors en aquells llocs on romanguen un gran nombre de persones com ocorre en Falles, en instal·lacions esportives, etc.

Continua dient que el Decret 220/2007, de 2 de novembre, del Consell regula la utilització de desfibril·ladors semiautomàtics externs, fixant els requisits de formació inicial i continuada, i regulant el procediment de peritatge de persones i entitats a la Comunitat Valenciana.

Manifesta que el seu grup està totalment a favor d'esta moció i de que les administracions mencionades posen tots els mitjans tècnics i econòmics perquè s'aconsegueisca la instal·lació d'estos aparells. Afig que és quelcom

que també portaven en el seu programa electoral, per la qual cosa suposa un compromís de l'equip de govern.

D'altra banda, afegit, resulta interessant que les entitats autoritzades que es mencionen puguen realitzar cursos de formació a voluntaris que, en cas de necessitat, es presten a usar-los.

En la seua segona intervenció, el Sr. González Murgui agràix el suport dels grups presents i no fa més manifestacions.

Presant novament la paraula el Sr. Arenas Almenar i diu que el seu grup està a favor de la primera esmena de complementar la formació a la ciutadania, que tampoc estan en contra de la segona, d'introduir a Protecció civil sempre que estiguen capacitats i autoritzats per l'Escola Valenciana d'Estudis de la Salut, però no votaran a favor de la tercera al considerar que no aporta res, i no cal entrar a valorar si existia o no un programa, sinó que l'important és instar a estes administracions a la instal·lació d'estos aparells en el municipi.

Conclòs el debat, se sotmeten a votació les esmenes presentades pel Grup Popular:

- Esmena RE 8028, que s'aprova per unanimitat.
- Esmena RE 8034, que s'aprova per unanimitat
- Esmena RE 8041, que és rebutja per catorze vots en contra (Grup PSOE i Grup Ciutadans) cinc vots a favor (Grup Popular) i una abstenció (Grup Compromís per Mislata).

A continuació, se sotmet a votació el fons de l'assumpte i el Ple de l'Ajuntament per unanimitat dels seus membres, va acordar aprovar la moció següent:

“S'ha demostrat pràcticament i científicament que els deu primers minuts després de succeir-se un atac de cor són vitals per a la supervivència del subjecte que ho patix. En els països desenrotllats la tendència és a col·locar desfibril·ladors en llocs concorreguts per a evitar els episodis de muerie sobtada, atés que la seua efectivitat és màxima en el moment inicial, disminuint ràpidament en els minuts successius,

La desfibril·lació consistix a emetre un impuls de corrent continu al cor, despolaritzant simultàniament totes les cèl·lules miocàrdiques, podent reprendre el seu ritme elèctric normal o un altre eficaç. La fibril·lació ventricular és la causa més freqüent de mort sobtada.

El desfibril·lador extern semiautomàtic és un aparell electrònic portàtil (producte sanitari) que diagnostica i tracta la parada cardiorespiratòria quan és deguda a la fibril·lació ventricular (en que el cor té activitat elèctrica però sense efectivitat mecànica) o una taquicàrdia ventricular sense pols (en que hi ha activitat elèctrica i en este cas el bombament sanguini és ineficaç), restablint un ritme cardíac efectiu elèctricament i mecànicament.

Està dissenyat i pensat per a ser utilitzat per personal no sanitari, de tal forma que seguint les seues instruccions es col·loquen els elèctrodes en el pacient, i l'aparell, després de determinar el tipus de ritme cardíac, aconsella els assistents separar-se per a emetre la descàrrega elèctrica, o bé, aconsella realitzar compressions toràciques.

Per tot això i en atenció a estes consideracions, el Ple de l'Ajuntament de Mislata ACORDA:

- Que l'Ajuntament realitze les gestions necessàries per a sol·licitar el compromís ferm de les administracions en l'encapçalament de la moció esmentades, perquè estes instal·len desfibril·ladors a càrrec seu, en els punts més sensibles de la població (instal·lacions esportives, llars de jubilats, centre oficials, etc).
- Que l'ajuntament garantisca i realitze cursos de formació a través de l'Institut Valencià Procor (INSVACOR) i de la Creu Roja Local, als voluntaris que es presten a usar, en cas de necessitat, estos dispositius sanitaris.
- Traslladar este acord a totes les administracions implicades així com a Creu Roja i al propi INSVACOR.
- Donar a conèixer este acord a totes les associacions de Mislata així com als mitjans de comunicació.
- L'Ajuntament posarà en marxa campanyes de conscienciació per a la ciutadania dels riscos de malalties cardiovasculars i Primers auxilis.

10. MOCIÓ DEL GRUP PSOE DE COMMEMORACIÓ A ERNEST LLUCH EN EL 30 ANIVERSARI DE LA LLEI GENERAL DE SANITAT.

Es dóna compte del dictamen de la comissió informativa i de control d'Interior i Benestar Social, favorable a l'aprovació de la moció del Grup PSOE de commemoració a Ernest Lluch en el 30 aniversari de la Llei General de Sanitat.

Pren la paraula la portaveu del Grup PSOE, Sra. Martínez Mora, i dóna lectura als acords proposats per la moció.

A continuació, pren la paraula el Sr. González Murgui, portaveu del Grup Ciudadanos-Mislata, i diu que és de justícia reconèixer la reforma de Lluch, arreplega en la Llei General de Sanitat de 1986 i en altres mesures importants, inclosos els processos de transferències a les comunitats autònomes, perquè va suposar al seu dia un pols per a la millora de l'atenció sanitària, consolidant i generalitzant el dret a la sanitat pública de qualitat.

Proseguix dient que es va augmentar la cobertura sanitària fins a un 99,5%, reconeixent el dret a l'assistència de primer nivell, i la cobertura es va incrementar en uns huit milions de persones que fins llavors no estaven coberts pel sistema sanitari, per això es va incrementar el gasto sanitari públic en relació amb el PIB del 4,4% al 5,2% i es va aconseguir un 78% de finançament públic sobre el total del gasto sanitari. Afig que este finançament

va ser possible gràcies a la reforma fiscal, que va permetre augmentar els ingressos públics; es van definir i van augmentar les prestacions sanitàries, sobretot les referides a l'atenció primària, salut mental, planificació familiar i transplants, configurant una atenció sanitària completa i de qualitat, equiparable a la dels països de l'entorn.

Assenyala que els resultats positius es van reflectir tant a nivell de satisfacció subjectiva com en els indicadors sanitaris. Afig que convé destacar canvis en variables com l'atenció primària, que va ser un dels aspectes més importants i nous de la reforma, amb la creació dels equips d'atenció primària.

Per tot això, diu, i pel reconeixement de la labor de què al seu dia va ser ministre de Sanitat, Ernest Lluch, votaran a favor de la moció.

Pren la paraula el Sr. Gil i Marín, portaveu del Grup Compromís per Mislata, i diu que hui no sols vénen a reconèixer la figura d'Ernest Lluch sinó també a parlar de la seua obra.

Prossegueix dient que la Llei General de Sanitat (LGS) és una de les lleis més importants de la democràcia i es basa en tres pilars: el primer estableix la universalitat del servei, tots els ciutadans van començar a tindre dret a rebre tractament i visita mèdica, no sols els que cotitzaven a la Seguretat Social, com havia sigut fins llavors; el segon, va reforçar la cohesió estructural a través del Sistema Nacional de Salut (SNS), l'organisme encarregat de coordinar les distintes xarxes assistencials que havien funcionat de forma inconnexa; i el tercer, va impulsar una descentralització que va permetre a les comunitats autònomes organitzar i desenrotllar els seus serveis sanitaris públics.

Assenyala que, en paral·lel, i de forma quasi inexcusable, la Llei va establir que la sanitat pública passava a ser finançada pels impostos que tots pagaven a través dels Pressupostos Generals, i no des de la Seguretat Social.

Continua dient que la Llei General de Sanitat va posar les bases sobre les quals es va construir un sistema de salut universal, públic, de qualitat, d'accés gratuït i coordinat, al mateix temps que establia que la política de salut hauria d'estar orientada a la superació dels desequilibris territorials i socials, convertint-la en una potent ferramenta de justícia social; va iniciar i va assentar les bases per a construir a Espanya un sistema de sanitat de cobertura universal, públic, de qualitat i d'accés gratuït en igualtat per a la ciutadania.

Afirma que, desgraciadament, s'ha obert un parèntesi amb el Reial Decret 16/ 2012, una norma que va trencar el consens social entorn del model que durant tants anys havia funcionat, expulsant de l'assistència

sanitària a prop d'un milió de persones.

És difícil, diu, apreciar el que es té des de fa tants anys, la qual cosa no se sap ni com ni per què es va aconseguir, la qual cosa se suposa que és un dret innat, i per això és important reflexionar hui sobre el que ha aportat esta Llei, que ha contribuït de manera decisiva a la reducció de les desigualtats socials i va consolidar el dret a la salut com un element bàsic de justícia social.

Prossegueix dient que esta Llei ha donat dret a l'assistència sanitària de qualitat fora qual fora el bressol, encara que s'estiguera en una altra comunitat, se n'anara actiu o desempleat, nacional o estranger, pobre o ric, i açò que pareix tan natural no ho és en altres països. Per això, diu, cal reivindicar esta Llei i aquelles paregudes, perquè si no es coneix la història mai es pot valorar el que es té hui en dia.

La reforma sanitària, explica, va reconèixer el dret a l'atenció a huit milions de persones que vivien sense cobertura mèdica. A partir de llavors, el sistema sanitari públic espanyol es va convertir en un referent de qualitat i equitat en tot el món, gràcies a la implicació de professionals, ciutadania i administracions que ho van fer seu. La Llei ha suposat un èxit col·lectiu de la nostra societat, i el sistema està considerat com un dels millors a nivell mundial.

Afirma que este camí es va trencar fa quatre anys, el 20 d'abril de 2012, quan El Govern de Mariano Rajoy va aprovar el Reial Decret Llei 16/2012, utilitzant com a excusa la crisi econòmica, per a retrocedir 26 anys i trencar amb el model sanitari públic de protecció universal instaurat en la Llei General de Sanitat.

Prop d'un milió de persones, diu, van quedar òrfenes d'assistència sanitària normalitzada, entre elles, centenars de milers d'immigrants en situació irregular, als que es va deixar en la cuneta del sistema i van perdre el dret de ser tractats en igualtat de condicions que la resta de ciutadans. A més, es van establir barreres econòmiques i copagaments a l'atenció farmacèutica.

Continua dient que, fa nou mesos, la primera mesura que va prendre El "Govern del Botànic", el 24 de juliol de 2015, va ser sancionar amb el Decret 3/2015 la recuperació de la universalitat de l'atenció sanitària a la Comunitat Valenciana.

Explica que, com destaca el preàmbul de la norma, el govern valencià té la ferma convicció que l'accés a una atenció sanitària integral, de qualitat,

en condicions d'equitat i d'universalitat és un dret fonamental de tota persona, i que vetllar pel compliment del dret universal a la protecció de la salut de la ciutadania constituïx una exigència moral, més encara que els que es veuen privats d'una assistència digna patixen situacions de vulnerabilitat, risc d'exclusió social, no tenen suficients recursos econòmics o viuen en condicions d'irregularitat administrativa.

Prossegueix dient que mesos més tard, el 29 de desembre de 2015, el Consell va aprovar dos decrets per a eliminar, a través de subvencions, les barreres econòmiques imposades pel Govern de Rajoy a prop d'un milió de persones a la Comunitat Valenciana, pensionistes amb rendes baixes i persones amb diversitat funcional, amb la introducció dels copagaments farmacèutics.

Assenyala que estos tres decrets estan recorreguts davant del Tribunal Constitucional, i esperen que el govern d'Espanya retire els dits recursos tan ràpidament com siga possible, perquè el camí que s'ha de seguir és aquell que es va marcar fa 30 anys, és a dir, el de la defensa d'un sistema de salut públic, de qualitat, descentralitzat i universal. Un model compromés a fomentar la cohesió social i convertit en un potent instrument de justícia social.

Afirma que des de Compromís tenen molt clar quin és el camí que conduïx a reforçar el llegat que va deixar Ernest Lluch i, per este motiu, reclamen la suficiència financera a la Comunitat Valenciana així com comptar amb els mecanismes necessaris que doten de finançament suficient al sistema de salut públic, com a garantia de futur de la seua qualitat i per a desterrar per sempre la temptació de donar passos arrere com va fer El Govern de Rajoy amb el Decret 16/2012.

Pren la paraula el portaveu del Grup Popular, Sr. López Bronchud i diu que recorda perfectament el dia en què ETA va assassinar Ernest Lluch, a qui van matar per una sola qüestió: ser demòcrata. Afig que era qui havia impulsat esta Llei a Espanya i el pagament va ser este.

Per això, diu, costa molt no votar a favor d'esta moció, però el seu Grup entenia que era per a exaltar i commemorar la seua figura en el trenta aniversari de la LGS i, no obstant això, queda relegat a un quart punt en la proposta d'acords, que es dedicarà una sala municipal a la seua memòria, amb la qual cosa estem d'acord, per entendre que Ernest Lluch és un dels grans hòmens de la societat espanyola que ha de ser reconegut per les generacions futures, però el que es troba en els primers punts de la moció és quelcom que la portaveu socialista havia dit que no es podia fer, és a dir, embolicar o embrutar políticament una moció.

Prossegueix dient que este Ajuntament té potestat per a, demà mateix, anomenar una sala municipal en memòria d'Ernest Lluch, però les altres tres qüestions es porten ací per a provocar el debat de sempre sobre la sanitat:

sanitat pública o no pública. Afig que, com ha dit sempre, ell és de sanitat pública i creu en ella, i que estiga en el Partit Popular no vol dir que vullga privatitzar absolutament tot i els seus pares siguen milionaris. Afig que cal deixar els tòpics que olen a ranci i no deixen avançar com a societat.

Assenyala que la moció censura la reforma empresa pel govern de Rajoy des de l'any 2012, però com sempre ha mantingut, el problema del país és que la memòria és massa curta, i cal tornar a recordar com el govern de Mariano Rajoy va trobar la sanitat espanyola a finals de 2011.

Entén, diu, que es poden criticar les maneres de legislar dels uns i els altres, però no que es tire per terra el sistema públic de salut d'este país perquè políticament pot interessar més o menys. Afig que creu que les persones que, com ell, han hagut d'utilitzar recentment la sanitat pública estan prou satisfetes del servici de sanitat, perquè, com ha dit el Sr. Gil i Marín, Espanya és un exemple per a molts països, perquè la sanitat pública espanyola és un sistema garant a uns nivells que, encara que en este Ple s'intente traslladar de manera pejorativa, són molt superiors a la sanitat en la resta d'Europa.

Continua dient que la iniciativa que es va plantejar en el Reial Decret 16/2012 s'exposa com si fóra en contra de les normes vertebradores d'esta Llei General de Sanitat que va impulsar Ernest Lluch l'any 1986, o de la Llei de Cohesió i Qualitat de 2003, o la Llei de la Salut Pública de 2011, però esta reforma ha servit per a concloure un turisme sanitari que costava mil milions d'euros segons el Tribunal de Comptes l'any 2009; ha servit per a actualitzar i posar en orde la cartera pública dels servicis d'este país; i ha fet efectiva la universalitat en el dret a l'assistència sanitària en el país.

Sol·licitar la derogació, indica, és sol·licitar la derogació d'una norma que ha fet sostenible el model, no únicament econòmic sinó també assistencial, que ha permés salvar el sistema nacional de salut de la situació en què es trobava al final de la desena legislatura.

Quant a la universalitat, diu que el Grup Socialista hauria de ser coneixedor de la Llei 33/2011, que és la Llei de Salut Pública, aprovada a l'octubre de 2011, poc abans de la celebració d'eleccions, que va instar el Govern a restaurar l'esmentada universalitat que es va perdre per mitjà del Decret 1/1992, de 3 d'abril, de mesures urgents sobre foment d'ocupació i protecció per desocupació, i qui governava eixe any, diu, era el Partit Socialista. Afig que ja està bé de vendre uns titulars i oblidar altres.

Prossegueix dient que Ernest Lluch va fer una gran labor per este país i això és el que s'hauria de reconèixer amb esta moció, però portar ací un debat amb altres qüestions és embrutar la seua memòria. La realitat, diu, ha d'anar més enllà de la demagògia que fa el PSOE sobre esta qüestió, perquè l'assistència sanitària universal era un mite fins a l'any 2012, i és realment universal des de l'entrada en vigor del RD 16/2012, que ha tornat l'assistència als parats de llarga duració que han esgotat la prestació per desocupació, i ha fet possible que advocats o arquitectes siguen per primera

vegada titulars d'este dret, carència que l'anterior govern havia volgut resoldre en la Llei de Salut Pública. Afig que l'anterior govern va voler impulsar la universalització per mitjà d'una llei específica i no va ser capaç, i va ser durant la tramitació parlamentària d'esta llei quan, via esmena, es va instar l'executiu a posar en marxa les mesures oportunes per a impulsar la universalitat, i és en la Disposició addicional sexta en la que es parla de l'extensió del dret a l'assistència sanitària pública.

Referix que el Grup parlamentari del Partit Popular llavors en el Congrés es va avançar a esta realitat amb una proposició no de llei relativa a l'assistència sanitària universal i gratuïta de tots els espanyols, i, diu, s'està parlant de l'any 2009, amb un govern socialista, culminant eixes intencions precisament amb el RD 16/2012, amb el que es va fer possible que tots els espanyols, així com els estrangers amb residència legal en el país, tingueren dret a l'assistència sanitària.

Quant a l'atenció que reben els immigrants en situació irregular, diu que el RDL 16/2012 garanteix l'assistència urgent a embarassades abans, durant i després de l'embaràs, a menors d'edat, així com el tractament de malalties transmissibles, problemes de salut mental, i situacions de risc per a la salut pública, sent una de les cobertures més àmplies que existixen a Europa.

No obstant això, diu, després de les eleccions autonòmiques, tal com ha assenyalat el Partit Socialista, algunes comunitats han tornat a la via lliure per a l'atenció més enllà d'este RDL, obviant una llei superior, la d'Estrangeria, que en el punt 1.3 reconeix el millor dret als ciutadans de la Unió Europea. Afig que, després dels tres primers mesos, podrien acollir-se a dos opcions: atendre'ls i pagar el cost, o denegar-los la targeta i enfrontar-se novament a una sentència amb el Tribunal de Justícia Europeu. Afig que la concessió de la targeta sanitària via empadronament, amb tots els drets que això comporta, suposaria tornar al dictamen motivat per la Comissió Europea l'any 2004, per les deficiències detectades en la pròpia Comunitat Valenciana i en Andalusia i, si és el cas, a la condemna pel Tribunal de Justícia Europeu, així com al turisme sanitari, que segons el Tribunal de Comptes, ha costat mil milions d'euros només l'any 2009.

Afirma que la clau no residix a unir el terme d'universalitat al nom d'una Conselleria, o donar papers, o una targeta, sinó a garantir l'assistència sanitària de qualitat als immigrants irregulars en el lloc en què es troben, i això, la norma del Ministeri de Sanitat sí que li contempla i ho complix.

Diu que sobre els noranta dies de què parla la llei cal recordar que es tracta únicament d'establir un límit temporal a la prestació de molts parats de llarga duració, que la disfrutaven per a tota la vida una vegada que abandonaven el país, majoritàriament estrangers que havien cotitzat en la seguretat social en èpoques d'ocupació i que, en els temps de desocupació, van haver de retornar al seu país natiu. Per tant, diu, està específicament dirigit a eixe col·lectiu que no percep prestació o subsidi i que no residix actualment a Espanya. Afig que al passar de residir d'un país a un altre, el país de residència es fa càrrec de la cobertura sanitària, i açò ocorre també

amb els espanyols que viuen fora del nostre país o que són contractats per empreses en l'estranger.

Pren la paraula la portaveu del Grup PSOE i diu que la crisi del 29 va suposar, amb la catastròfica caiguda de la bossa, que foren arrasades les mitologies estatals i polítiques d'un segle de renovat domini burgés sobre la classe treballadora. Va ser, diu, l'enterrament final del mite liberal clàssic de separació d'Estat i Mercat.

Explica que això es correspon amb l'origen del model de l'Estat de Benestar que teòrics com Keynes proposen com a resposta a la crisi del sistema capitalista mundial.

Prossegueix dient que este model que integra en este país aplicacions legislatives com la Llei que hui volen commemorar, no pretén simplement la modificació de la relació clàssica entre l'Estat i la societat civil, sinó que contempla una nova fase de l'Estat contemporani, que ha de reconèixer, l'emergència i la necessitat d'eixa classe treballadora que forma la major part del país. La característica central que distingeix esta nova forma històrica d'Estat és la reconstrucció capitalista sobre la base del descobriment de l'Estat social, així com també el seu control, seguiment i garantia a través d'una nova sèrie d'equilibris, beneficis i drets socials de què s'han parlat al llarg d'este Ple.

Assenyala que Keynes va ser el teòric més perspicaç en esta nova reconstrucció capitalista, ja que la va fer funcionar dins de quelcom tan complex com va ser eixa crisi, a la que va elevar a element científic, contemplant a més la necessitat d'establir un sistema regulat i una previsió social.

Va ser Keynes, diu, el que va aportar les línies d'acció superadores d'eixa crisi i va fer veure el rol que jugava l'Estat en esta conjuntura. Lligat a ell, diu, un altre gran economista, el socialista Ernest Lluch, professor en la Universitat de València, va respondre a l'aplicació pràctica de la teoria de Keynes en la Llei General de Sanitat, llei que es pot dir que és la que més ha canviat la vida de les persones al llarg dels últims trenta anys, i que ha sigut i serà referència permanent dels valors socials com a país, independentment, de com va perdre la seua vida.

Amb esta moció, explica, el grup socialista pretén honrar Ernest Lluch, i entén que els acords de la mateixa són necessaris, perquè va aportar amb esta llei tot el que necessitava la societat, fent visibles els pilars bàsics d'un Estat, és a dir, la universalitat, el reforç de la cohesió i l'enteniment que Espanya és un Estat plural i social.

En la seua segona intervenció, el Sr. Gil i Marín diu que la sanitat pública no se salva amb retalls econòmics ni de drets, sinó amb un major i millor finançament, que es materialitze en una gestió més eficaç i eficient del sistema. Un finançament, diu, que provinga d'una fiscalitat més justa, i no d'amnisties fiscals com la del ministre en funcions, Sr. Montoro, es millora

pagant els impostos a Espanya, i no a través d'empreses offshore en Panamà, i combatent el frau fiscal de les grans empreses i fortunes, que suposen el 79% del total defraudat.

Per això, diu, es poden adoptar moltes mesures per a millorar la sanitat pública, però mai el retall serà la forma més adequada de fer-ho, encara que sí la més cruel i inhumana.

Diu al Sr. López Bronchud que tenia raó en què açò era un homenatge al Sr. Ernest Lluch, un gran lluitador, un intel·lectual valorat, un polític respectat i un comunicador popular, quan ho van assassinar el 21 de novembre de 2001.

Considera que el millor homenatge que es pot fer-li hui és votar esta moció favorablement per unanimitat, i sol·licita un gran aplaudiment.

Pren la paraula el Sr. López Bronchud i diu que des del principi ha dit que no els deixen votar a favor d'una moció que pretenia homenatjar la figura d'Ernest Lluch, però es pregunta què haguera pensat ell de la Llei General de Salut Pública 33/2011, o què haguera pensat de la legislació del PSOE que deixava sense assistència als desempleats de llarga duració, i si haguera vist el que va succeir en anys posteriors a la creació de la seua pròpia Llei, probablement per eixa veu discordant que va ser durant la Dictadura de Franco i que vi sent durant la democràcia, molt probablement hauria sigut dels que haguera parlat públicament en contra de les lleis sanitàries del PSOE, i torna a dir que els neguen l'oportunitat de votar a favor d'esta moció i d'homenatjar a una figura com Ernest Lluch perquè en esta moció hi ha punts que són atacs polítics.

Es pregunta on estava el govern del PSOE entre 2004 i 2011, amb la Llei de professions sanitàries que al final li va costar a este país setze mil milions d'euros de deute amb els proveïdors.

Reitera que li costa no poder votar a favor de la memòria d'Ernest Lluch, a qui s'hauria d'homenatjar per la seua capacitat de posar en pràctica fa trenta anys la Llei General de Sanitat, i per la seua passió per la Comunitat Valenciana i pel País Basc, i també per com van acabar amb ell el 21 de novembre de l'any 2000, perquè pareix que hi ha capítols de la història d'Espanya que cal ressuscitar i altres que cal soterrar a tota costa, i quan un defén la democràcia i la llibertat ho fa sempre, i ell està tan en contra de la Dictadura de Franco com de la dictadura que ETA va intentar imposar durant trenta anys en este país.

Repetix que no poden votar a favor d'una moció que se suposa que era un homenatge a Ernest Lluch i que ve en un quart punt després de tres postulats totalment polititzats i que falten a la veritat.

Prossegueix dient que quan el Partit Popular ha tingut la responsabilitat de governar s'han trobat una situació econòmica que els ha fet prendre decisions, unes més encertades i altres menys, però la realitat és la que és, i

no es pot faltar a la veritat com fa el PSOE, demanant un consens que va refusar en la desena legislatura, quan es va negar a participar en la subcomissió creada en el Congrés dels diputats per a arribar a un acord de sostenibilitat del model sanitari en este país, per la qual cosa li pareix d'una incoherència absoluta que es vinga a homenatjar i recordar el llegat d'una persona botant les lleis segons interessa. Afig que les que van de 2004 a 2011, que van atacar directament als drets dels treballadors en este país i que van ser impulsades pel PSOE, pareix que no existixen.

Finalitza afirmant que ell també vol un sistema sanitari públic universal, de qualitat i gratuït, però si es ve a honrar la memòria d'Ernest Lluch es ve a això, i no a un altre debat. Per això, repetix, el seu Grup no pot estar a favor d'esta moció.

Pren la paraula la Sra. Martínez Mora i diu que esta Llei forma part de l'Estat de Benestar en què es pretén regular el funcionament de la nostra societat, no sols transformant eixa estructura del sistema econòmic, sinó també remeiant deficiències que a vegades existixen, i adoptant mesures que milloren els servicis, tant de salut com d'educació, cultura i defensa de l'ambient. Afig que l'Estat de Benestar intervé a través de mesures correctives de les desigualtats socials, no provocades per governs socialistes, i tracta de resoldre els problemes greus que dins de l'estructura de l'Estat liberal es produïxen.

Afirma que les administracions i l'Estat han d'intervindre, i açò és el que s'ha estat realitzant, excepte amb una parada d'alguns anys del Partit Popular, perquè deixar a la societat a mercé de la seua sort, suposa caure en la irracionalitat i augmentar encara més les diferències socials i econòmiques.

Diu no entendre com es pot tindre el desvergonyiment de dir que no es pot votar a favor d'esta moció en defensa de la Llei General de Sanitat, que va adoptar mesures que s'han dirigit a eradicar eixes desigualtats entre hòmens, dones i ciutadans i ciutadanes, ja que per a honrar Ernest Lluch era imprescindible parlar d'elles, perquè estan en contra del que s'ha fet estos últims anys en educació, cultura i, sobretot, en sanitat, i del que s'ha fet als ciutadans de Mislata. Afig que a alguns se'ls ompli la boca de parlar de sanitat pública i de gestió pública, però el Grup Popular no ho ha defés ací, mentres que el Partit Socialista sempre ho ha fet i es pregunta quantes crisis han de pesar, la del 29, la del 73, la de 2008, perquè s'entenga que amb les garanties socials, entre elles la sanitat, no es pot jugar.

Finalitza dient que esta moció defén i reivindica el que sempre han reivindicat. Per això, diu al portaveu del Grup Popular que no intente confondre a la ciutadania, i que hauria de preguntar als mislateros què ha passat amb la sanitat a Mislata, on no es compta amb una sanitat pública de gestió pública. Els prega que recapaciten el vot i que voten a favor de la moció, perquè amb ella s'està defenent el que la ciutadania vol, que és una sanitat pública i de gestió pública, tal com va defendre Ernest Lluch.

El Sr. López Bronchud sol·licita realitzar una esmena “in voce”, argumentant que podria canviar el sentit del seu vot. El Sr. Alcalde diu que no és procedent perquè ha tingut deu minuts en la seua primera intervenció i cinc en la segona, hi ha hagut intervencions de tots els grups i ara no pot plantejar una esmena quan es va a iniciar la votació.

El Sr. López Bronchud diu que l'acaba de pensar després d'escoltar la intervenció anterior. El Sr. Alcalde reitera la seua negativa i afig que el que s'hauria de fer, com ha dit el Sr. Gil i Marín, és aplaudir la memòria d'Ernest Luch. Finalment diu que amb esta moció s'està rendint homenatge a la política de veritat i amb majúscula que ha fet que hui es tinga una sanitat universal i pública.

Conclòs el debat, el Ple de l'Ajuntament, per quinze vots a favor (Grup PSOE, Compromís per Mislata i Ciutadans) i cinc abstencions (Grup Popular), va acordar aprovar la moció següent:

“En 2016 celebrem els 30 anys d'entrada en vigor de la Llei General de Sanitat, que per primera vegada va impulsar al nostre país un sistema sanitari i de salut pública universal i gratuït. El proponent i portaveu d'esta Llei va ser Ernest Lluch, anomenat ministre de Sanitat i Consum en 1982 pel president socialista Felipe González Márquez.

Tràgicament, Ernest Lluch va ser assassinat per la banda terrorista ETA al novembre de l'any 2000. L'alifac del terrorisme etarra va acabar així amb una de les figures clau en la lluita per la igualtat social, pels servicis públics i les llibertats de tots els espanyols i espanyoles des dels primers anys de la nostra democràcia.

Per eixe motiu, des de Mislata volem commemorar la figura i el valor simbòlic d'un polític de què hui continuem reivindicant el seu llegat i els seus valors. Ernest Lluch va ser un símbol de lluita i de democràcia des de la seua etapa acadèmica, i va arribar a ser expulsat de la Universitat per convertir-se en un altaveu de política antifranquista.

El PSOE sempre ha potenciat el seu model sanitari, implantat fa 30 anys i que ha vist molts avanços en drets per a generar igualtat en la nostra societat. Un model que és referent de qualitat sanitària per a països que defenen un sistema de sanitat pública universal.

No obstant això, durant el govern del Partit Popular a Espanya s'han produït retalls que han portat a pèrdua de drets. L'aplicació de la Llei 16/2012, mal crida de “sostenibilitat del sistema sanitari” va suposar un dels majors atacs al sistema sanitari públic i als drets de les persones; sobretot als de les més desfavorides.

Altres exemples de vulneració de la igualtat sanitària ha sigut la implantació del copagament, com en el cas del farmacèutic, incrementant-ho en les persones actives, imposant-ho als pensionistes; i inclús, derogant la Llei 11/2003, el PP de la Generalitat Valenciana va arribar a implantar el

copagament a les persones amb diversitat funcional.

Al desembre de 2015, el nou govern valencià va aprovar els decrets 240/2015 i 39/2015 pels que s'aportaven subvencions per 41 milions d'euros per a cobrir este copagament a pensionistes amb pensions inferiors a 18.000 euros anuals, així com a les persones amb diversitat funcional. Un nou exemple de diferents formes de fer política. No obstant això el govern d'Espanya del Partit Popular, inclús en funcions, va decidir recórrer estes reformes per a fer més igualitària la nostra sanitat.

Per tot això, els socialistes aspirem a continuar implantant millores en el nostre sistema de salut, sempre amb l'objectiu de fer-ho més equitatiu, igualitari, accessible i més avançat. D'eixa forma, continuarem construint el sistema que Ernest Lluch va iniciar i al que li devem els bons resultats que ha tingut per a la societat espanyola durant l'etapa democràtica.

I en conseqüència, S'ACORDA:

- Mostrar suport a la Generalitat Valenciana en la defensa del model de sanitat pública i de gestió pública que reivindica el nou govern.
- Exigir al govern d'Espanya del Partit Popular que retire el recurs interposat davant de davant del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, que pretén revertir els decrets 240/2015 i 39/2015, pels que es regulen les ajudes a pensionistes i persones amb diversitat funcional.
- Exigir al govern d'Espanya del Partit Popular que retire el recurs interposat davant del Tribunal Constitucional contra el Decret 3/2015, que regula l'accés universal a l'atenció sanitària a la Comunitat Valenciana.
- Dedicar una sala d'un dels centres públics de l'Ajuntament de Mislata en homenatge a Ernest Lluch, on es duran a terme activitats relacionades amb l'àmbit sanitari i de la salut.
- Donar coneixement als Mitjans de comunicació d'estos acords.

11. MOCIÓ DEL GRUP POPULAR A FAVOR DEL DRET CIVIL VALENCIÀ

Es dóna compte del dictamen de la comissió informativa i de control d'Interior i Benestar Social, favorable a l'aprovació de la moció del Grup Popular a favor del Dret Civil Valencià, així com de l'esmena presentada pel grup PSOE.

Pren la paraula el portaveu del Grup Ciudadanos-Mislata, Sr. González Murgu, i recorda que el Dret Civil valencià és un dels majors d'Europa; abans del Decret de Nova Planta de 1707, l'Antic Regne de València va arribar a recopilar més de cinc mil furs, no obstant això, els drets forals valencians van quedar exclosos de les lleis de l'Antic Règim, la qual cosa dificulta ara el seu reconeixement

Continua dient que el Dret Foral és una de les peces més singulars de l'arquitectura de l'autogovern valencià. La competència per a legislar a partir

del Dret Valencià, d'arrel diferent del castellà i mantinguda en alguns casos pel dret consuetudinari, a pesar de la derogació dels furs en 1707, es va preveure en l'Estatut d'Autonomia de 1982. Esta potestat, no obstant això, va quedar buida de contingut i un any més tard, després del pronunciament del Tribunal Constitucional sobre la Llei d'Arrendaments Històrics Valencians recorreguda pel Govern Central.

Pren la paraula el portaveu del Grup Compromís per Mislata, Sr. Gil i Marín, i diu que esta moció està promoguda per l'Associació de Juristes Valencians, i són prop de dos-cents municipis valencians els que s'han sumat ja a esta petició. Es tracta, diu, de municipis governats per diferents partits i que han presentat propostes municipals d'adhesió a la sol·licitud de l'Associació de Juristes Valencians perquè el Dret Civil valencià no siga retirat des del Tribunal Constitucional, com pretén el PP que governa des de Madrid.

L'any 2006, diu, les Corts Valencianes van aprovar la reforma de l'Estatut d'Autonomia, que va recuperar en certa manera les competències per a exercir el Dret Foral Civil Valencià a través de l'art. 7. Des d'eixe moment les Corts han aprovat tres lleis destinades a recuperar el Dret Civil Valencià: la Llei 10/2007, de règim econòmic matrimonial, la Llei 5/2011, d'1 d'abril, de relacions familiars (la Llei valenciana de custòdia compartida), i la Llei 5/2012, d'unions de fet de la Comunitat València. Afig que unisca quarta Llei, la de successions, va quedar en la cuneta en 2010, pels problemes que generava la seua aplicació, qüestionada per notaris i registradors.

Les tres lleis aprovades van ser recorregudes pel Govern de l'Estat davant del Tribunal Constitucional, i la seua possible anul·lació suposaria establir que les Corts Valencianes no estan capacitades per a legislar en el futur sobre estes matèries, la qual cosa afectaria tots els valencians i valencianes que des de l'entrada en vigor d'estes lleis s'han acollit a elles. És a dir, menys capacitat legislativa, menys autogovern,

Prossegueix dient que pareix que el Partit Popular segueix obstinat a mantindre un sistema polític antiquat i que no dóna respostes a les necessitats reals de la ciutadania valenciana. Per exemple, si el TC anul·la la llei de règim econòmic matrimonial valencià, els valencians notaran el seu efecte en la seua vida quotidiana, perquè quan es constituïren els matrimonis tornarien a regir-se per defecte pel règim de guanys en compte de pel de separació de béns instaurat l'any 2008. A més, es deixarien sense aplicació normes d'esta llei que atenen a casos de violència contra la dona, o mesures que afecten els dependents o discapacitats. També es podria parlar de com afecta la custòdia compartida.

Afirma que l'anul·lació d'estes lleis suposaria un clar retrocés en la conquesta de les llibertats de ciutadans i ciutadanes valencians, i és una qüestió que per a Compromís és prioritària, perquè no es pot consentir que des de Madrid es pretenga decidir sobre el futur de la ciutadania valenciana.

Assenyala que en termes polítics és un dels principals problemes a

què s'enfronta la societat de hui en dia, que reclama més autogovern, raó, diu, per la que cada vegada més veus reclamen un Estat Federal que reconega les diferents nacionalitats històriques, entre elles la Valenciana, i que permeta als diferents governs territorials exercir plenament les seues competències, adaptant en cada cas les normes segons la pròpia realitat política i social de cada regió.

Per tot això, Compromís per Mislata se sumarà a la moció presentada pel Grup Popular de Mislata.

Pren la paraula el Sr. López Bronchud i diu que el Dret Civil Valencià, que en part va restituir les Corts Valencianes a través d'eixes tres lleis mencionades pel Sr. Gil i Marín, conforma un compendi de les singularitats del poble valencià al llarg de la seua història i regula la relació, durant segles, entre els valencians, solucionant els seus conflictes amb racionalitat a través de normes autòctones i històriques. Al citat manifest, diu, s'han adherit diferents municipis de la Comunitat Valenciana i diferents associacions i entitats, i per això traslladen al Ple esta moció, a la que el Grup PSOE ha presentat una esmena en què es diu: "Una circumstància que haurien d'haver tingut en compte en el moment d'elaborar les lleis del Dret Civil Valencià Una norma jurídica que hauria d'estar reforçada per un consens dels grups polítics i la societat civil valenciana, que l'anterior govern del Partit popular ha eludit." En relació a què el Sr. López Bronchud diu que el PSOE té capacitat per a parlar d'unes coses i amagar altres.

Prossegueix dient que l'Estatut d'Autonomia de l'any 2006, aprovat pel Parlament Espanyol, declarava l'essencialitat del dret civil valencià dins de l'àmbit competencial de la Generalitat, restablia plenament la competència sobre el mateix, que ja tenia des del segle XIII, perquè havien sigut injustament privats dels seus drets durant més de tres-cents anys.

Explica que en l'Estatut de 2006, aprovat per Llei Orgànica amb la preceptiva majoria reforçada, i sense recursos contra el mateix que qüestionara la seua vigència, els arts. 7 i 49, entre altres, establixen la competència de la Generalitat per a dictar normes per a la conservació, el desenrotllament i la modificació del Dret Foral Civil Valencià, i per a l'exercici d'eixa competència es van aprovar lleis que corresponien a una àmplia demanda social, com la de règim econòmic matrimonial, la de relacions familiars de fills i filles amb els progenitors que no conviuen, i la llei d'unions de fet; a més de la llei de contractes i altres relacions jurídiques, esta última no recorreguda pel Govern d'Espanya, però sí les tres inicials, que van ser recorregudes pels governs d'Espanya vigents en el moment de la seua promulgació i diu governs perquè la de règim econòmic i la de la custòdia compartida van ser recorregudes pel Govern de José Luis Rodríguez Zapatero, una cosa que s'ha oblidat en l'esmena presentada pel PSOE.

Explica que el recurs d'inconstitucionalitat interposat contra la primera de les lleis es va presentar pel govern del PSOE l'any 2007, en un principi en contra d'onze dels 48 articles que tenia. No obstant això, diu, al no arribar-se

a un acord en la comissió bilateral, es va estendre no sols a estos preceptes sinó a la totalitat de la llei, i cal destacar que en la interlocutòria del Tribunal Constitucional de 12 de juny de 2008 s'alçava la suspensió cautelar de la vigència de la llei de règim econòmic matrimonial valencià, adduint que la seua aplicació no suposava perjudicis efectius, en el mateix sentit que va ocórrer amb la llei d'1 d'abril i la interlocutòria del 22 de novembre.

Prossegueix dient que la petició que fa el Partit Popular de retirar els recursos ve reforçada per la pràctica de diversos governs d'Espanya respecte de la normativa de drets comunitaris i autonòmics, en virtut del consegüent pacte. Cal ressaltar que textos legals que estan subjectes a este recurs han sigut model de referència per a altres comunitats autònomes i inclús per a projectes legislatius de dret comú, com els relatius al règim de custòdia o al d'unions de fet.

Per tot això, diu, de la qual cosa es tracta és de tindre la possibilitat, com altres parlaments d'Espanya, de dictar normes de dret civil respectant aquelles matèries que siguen competència exclusiva de l'Estat, i no sols consolidar la capacitat normativa, sinó també per a desenrotllar un dret autonòmic modern, útil i actualitzat.

La no retirada i admissió dels recursos, diu, suposaria un nou retrocés de 35 anys en matèria legislativa, la pèrdua de l'autonomia jurídica i greus efectes per als ciutadans, per la supressió de normes de gran vigència social. Entenen que és moment d'estar tots units a favor del Dret Civil Valencià, perquè ha regulat les relacions jurídiques del poble valencià durant molts segles i perquè la seua importància és la de donar resposta àgil, moderna i pròpia als problemes que tenen els valencians.

Afirma que el Partit Popular de la Comunitat Valenciana va liderar l'Estatut de 2006 amb la creació de la comissió de codificació civil valenciana, i manté, com amb la qüestió de la infrafinançament i el dèficit acumulat del deute històric, la reivindicació per la vigència de la Comunitat Valenciana del seu Dret i, per tant, la reclamació de retirada de tres recursos, dos dels quals va interposar l'anterior govern socialista. Governe qui governe Espanya, diu, l'obligació de tots és defensar la valenciana amb força i sense complexos.

Per part del Grup PSOE pren la paraula el Sr. Moreno Porcal, i remarca que l'any 1239 el Rei Jaume I va arreplegar el que seria el cos dels privilegis atorgats a la ciutat de València. S'està parlant del "Costum" que contindria els drets per a l'organització de la ciutat de València i formen la primera part del Dret Valencià que es va crear.

Prossegueix dient que a mitat del segle XIII, en que s'implanta un dret separat i independent de la resta, comença a sorgir el verdader Dret Civil Foral Valencià, un dret nou i independent a l'aragonés o al català. Estes noves normes s'inclourien en el que es va denominar l'any 1251 Els Furs promulgant-se el text per a tot el Regne en 1261. Durant este època foral, assenyala, els conceptes d'institucions que ara es coneixen, com la propietat de la terra, tenen un sentit que s'aproxima al dret civil actual però que, en

realitat, no es conceben iguals.

Proseguix dient que el 29 de juliol de 1707, per mitjà del Decret de Nova Planta, Felip V va abolir els Furs Valencians i es van constituir les cancelleries seguint les directrius castelleses.

Dos-cents anys més tard, a través d'un projecte de la Mancomunitat Valenciana, en 1919, i durant la II República Espanyola en la dècada dels trenta, es van començar a proposar diversos projectes per a la formació del nou Estatut autonòmic, que es van encarregar a distintes formacions polítiques i socials, però cap va eixir avant.

Va ser per primera vegada en 1982 quan, amb el nou Estatut, la Comunitat Valenciana tenia una certa capacitat d'autogovern, introduint conceptes com el de País Valencià, que a hores d'ara a alguns els acaba grinyolant.

Assenyala que, posteriorment, l'any 2006 es modifica l'Estatut de la Comunitat Valenciana, Estatut que continuaria mantenint l'esperit del de 1982, i les referències al País Valencià.

Explica que després de la promulgació de la Constitució de 1978 es produïx una distribució de competències: exclusives, delegades, pròpies, impròpies... En l'art. 149.1.8 de la CE es diu que és l'Estat el que té competència exclusiva sobre la legislació civil, sense perjudi de la conservació, modificació i desenrotllament per les comunitats autònomes dels drets civils forals especials allí on existisquen.

En tot cas, diu, les regles sobre les relacions juridicocivils relatives a la forma de matrimoni, són d'exclusiva competència de l'Estat, per la qual cosa es pregunta de què es parla en este Ple i quin objecte té la moció, ja que s'està parlant de traslladar el Govern Central la petició de retirada de tres recursos contra lleis que va crear l'antic Consell de la Generalitat Valenciana, votat pel Partit Popular, que poden arribar a ser inconstitucionals per l'article que ha mencionat.

Proseguix dient que el Partit Socialista votarà a favor per responsabilitat política i jurídica, però recorda al Partit Popular que s'ha d'estar sempre supeditats a la Llei, a les sentències i a la jurisprudència, els agrada més o menys.

En la seua segona intervenció, el Sr. González Murgui diu que la reforma de l'Estatut de 2006 va recuperar la competència per a exercir el Dret Foral Civil valencià a través de l'article 7 del nou text, i des de llavors les Corts han aprovat tres lleis distintes: una relativa al dret econòmic matrimonial, una altra sobre la custòdia compartida dels fills, i la tercera sobre la regulació de les unions de fet, sense obviar una quarta llei, la de successions, que va quedar en la cuneta l'any 2010 pels problemes que generava la seua aplicació, qüestionada per notaris i registradors.

Assenyala que les tres lleis de recuperació del Dret Foral han sigut recorregudes pel govern de torn davant del Tribunal Constitucional, i sempre es troben amb el mur del govern central, davant del que ja s'han manifestat tant en les Corts com en l'Ajuntament de València, i el seu posicionament es manté en el mateix lloc.

En la seua segona intervenció, el Sr. Gi i Marín diu que li resulta paradoxal que el Partit Popular mantinga distintes posicions a Mislata i a Madrid.

Pren la paraula el Sr. López Bronchud i diu que pareix que el Sr. Gil i Marín els està demanant el pensament únic, i que pel fet de tindre el carnet d'un partit s'ha de pensar igual s'estiga on este, però ell, diu, té llibertat de triar, i quan quelcom del seu partit no li ha agradat ho ha dit, perquè a açò se l'anomena llibertat.

D'altra banda, diu, no cal anar a Madrid, el Sr. Moreno ha dit que votaran a favor mentre que en les Corts intenten derogar la Llei de custòdia compartida, la qual cosa els està generant problemes amb el seu vicesconsellera Mónica Oltra pels punts de vista tan distints que tenen els uns i els altres. Agraïx al PSOE de Mislata que siga valent i els ajude en la defensa del Dret Foral Civil valencià, perquè ací es debat i es decidix per a Mislata, i per això es vol traslladar esta petició a instàncies superiors, en este cas Madrid.

Compartix el que ha dit el Sr. Moreno sobre que les decisions judicials, les que agraden i les que no, estan per a assumir-les i acceptar-les, perquè això és l'Estat de Dret, però els ajuntaments poden demanar als que els representen en les Corts que debaten una qüestió que és important per al poble valencià.

El Sr. Moreno Porcal reitera el vot a favor de la moció i de l'esmena, que està basada en un criteri de coherència social i jurídica. Afig que estan a favor del Dret Civil Foral, però les competències les dóna la Constitució, i voler buscar uns atalls crea inseguretats jurídica. A més, diu, el Partit Popular ve a dir ací que la Comunitat Valenciana és competent per a desenrotllar el seu propi dret civil, però després este partit està a favor de lleis que limiten les competències dels municipis i de les pròpies comunitats autònomes.

Pregunta per què no van fer açò quan governava el Partit Popular a la Comunitat, i ara es fa com si els senyals d'identitat de la comunitat pertangueren al seu partit, quan no és així sinó que pertanyen a tot el col·lectiu de ciutadans i ciutadanes que viuen en esta terra.

Prosegueix dient que ha mencionat que la Llei de custòdia compartida provoca problemes amb la vicepresidenta, quan esta fa poc ha declarat que considera que esta llei ha de canviar perquè no es van tindre en compte tot les consideracions, com a consells d'advocats i de feministes.

Per això, en l'esmena diuen que ha de donar-se un consens polític i un

consens social, i ha de modificar-se eixe model de custòdia compartida que han estat implantant, perquè moltes associacions en contra de la violència de gènere no la consideren correcta.

Prossegueix dient que si es defén la Constitució, l'endemà no es pot mirar cap a un altre costat perquè no agrada el que diu. Afig que el seu Grup defén que la Comunitat Valenciana tinga un Dret Foral Civil però per a això són necessàries modificacions constitucionals que el Partit Popular no es va plantejar quan governava en la Comunitat ni quan governava en la nació, i tampoc se'l planteja en l'oposició, perquè es tracta només d'una lluita de símbols i decidir qui defenen esta terra i qui no.

Afirma que l'article abans citat ja s'ha utilitzat en sentències constitucionals per a declarar inconstitucionals algunes lleis, per tant, no cal caure en el mateix error.

Repetix que el vot serà favorable, però cal recordar que les lleis que s'aproven han de comptar amb el consens de totes les parts i, sobretot, de les parts afectades, que és la ciutadania valenciana.

Conclòs el debat, se sotmet a votació l'esmena amb núm. de R.E. 7999, presentada pel Grup PSOE, que és aprovada per tretze vots a favor (Grup PSOE), cinc vots en contra (Grup Popular) i dos abstencions (Grup Compromís per Mislata, i Grup Ciudadanos-Mislata).

A continuació, se sotmet a votació el fons de l'assumpte i el Ple de l'Ajuntament per dènou vots a favor (Grup PSOE, Grup Popular i Grup Compromís per Mislata) i una abstenció (Grup Ciudadanos-Mislata), va acordar aprovar la moció següent:

“El Dret Civil Foral Valencià, que va ser restituit en part per les Corts Valencianes a través de tres lleis sobre Règim Econòmic Matrimonial, Custòdia Compartida i Unions de fet, conforma un compendi legal singular del poble valencià, arrelat a la nostra història, i ha contribuït a regular les relacions durant segles entre els valencians solucionant els nostres conflictes amb racionalitat a través de normes autòctones i històriques.

L'Associació de Juristes Valencianes (AJV) ha elaborat un manifest en què s'insta al Govern de la Nació a retirar els diferents recursos contra les Normes de Dret Civil Valencià. Estos recursos afecten tres lleis valencianes: la Llei 10/2007, de 2 de març del règim econòmic matrimonial valencià; la Llei 5/2011, d'1 d'abril, de custòdia compartida i la Llei 5/2012, de 15 d'octubre, d'Unions de fet de la Comunitat Valenciana.

El manifest de l'AJV recorda que "després de l'abolició dels furs en 1707 i els intents reiterats per a la seua recuperació en l'àmbit civil,(...) per fi l'Estatut d'Autonomia de 2006, que reconeix la categoria de Nacionalitat Històrica al poble valencià, assumix la importància del dret civil foral valencià dins de l'àmbit competencial de la Generalitat i restablix plenament la competència que sobre este dret va estar vigent en el Regne cristià de

València des del segle XIII”.

Una eventual declaració d'inconstitucionalitat de les anteriors lleis tindria perjudicials conseqüències per a la ciutadania i seria contradictòria amb la reforma estatutària de l'any 2006.

Una circumstància que haurien d'haver tingut en compte en el moment d'elaborar les lleis del Dret Civil Valencià. Una norma jurídica que hauria d'haver comptat amb el consens dels grups polítics i de la societat civil valenciana, que l'anterior govern del Partit Popular ha eludit.

Al citat manifest s'han adherit diferents municipis de la Comunitat Valenciana així com diferents associacions i entitats.

Per tot l'exposat anteriorment presentem al Ple de l'Ajuntament les següents:

ACORDS:

PRIMER. L'Ajuntament de Mislala s'adherix al manifest de l'Associació de Juristes Valencians que sol·licita la retirada dels recursos d'inconstitucionalitat contra les normes de Dret Civil Valencià.

SEGON. Traslladar este acord a l'Associació de Juristes Valencians així com a les Corts Valencianes, Presidència de la Generalitat i al Govern d'Espanya.

A les zero hores i vint minuts del dia 29 d'abril de 2016, d'acord amb el que disposa l'art. 87 del Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Corporacions Locals, aprovat per RD 2568/1986, per l'Alcaldia-Presidència es va alçar la sessió, de tot això s'estén la present acta, que firma el Sr. alcalde-presidente, amb mi el secretari que en done fe.

L'ALCALDE

EL SECRETARI